Súd:	Okresný súd Nitra
Spisová značka:	10C/88/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4115203971
Dátum vydania rozhodnutia:	09. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Zuzana Singerová
ECLI:	ECLI:SK:OSNR:2019:4115203971.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Zuzanou Singerovou v spore žalobcov: 1/ I. T., narodený XX.X.XXXX, bytom D. č.XXX, 2/ C. T., narodená XX.X.XXXX, bytom D. č.XXX, obaja právne zastúpení advokátskou kanceláriou: Roman Kvasnica a partneri, s.r.o., so sídlom Žilinská cesta 130, Piešťany, IČO: 36 866 598, proti žalovanému: P. C., narodený XX.X.XXXX, trvalo bytom K. D. XXX, tohto času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, zastúpený advokátom: Mgr. Štefan Slováčik, so sídlom Mostná 46, Nitra, o ochranu osobnosti, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 30000 eur do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 2/ sumu 30000 eur do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žaloba sa vo zvyšnej časti zamieta.

IV. Žalobcovia 1/ a 2/ majú proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

V. Žalovaný je povinný zaplatiť Slovenskej republike prostredníctvom Okresného súdu Nitra súdny poplatok zo žaloby 1866 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca 1/ a 2/ žalobou, ktorá bola doručená na M. súd L. XX.X.XXXX požadovali, aby súd rozhodol, že žalovaný je povinný žalobcovi 1/ z titulu náhrady nemajetkovej ujmy zaplatiť peňažnú sumu XX.XXX eur a žalobcovi 2/ z titulu náhrady nemajetkovej ujmy peňažnú sumu XX.XXX eur do X dní od právoplatnosti tohto rozsudku. X. v žalobe uviedli, že žalovaný neoprávnene zasiahol do ich osobnostných práv usmrtením ich syna C. T. vo veku XX rokov a usmrtil aj jeho priateľku T. P. tým, že XX.X.XXXX vo večerných hodinách po požití alkoholických nápojov viedol osobné motorové vozidlo tak, že nesledoval situáciu v cestnej premávke, prešiel do protismeru, v dôsledku čoho prednou časťou vozidla narazil do nich ako chodcov idúcich po ľavom okraji vozovky v smere jeho jazdy, čím utrpeli zranenia, ktorým podľahli. X. po zrážke pokračoval v jazde, neposkytol im pomoc, neprivolal záchrannú zdravotnú službu, neurobil potrebné opatrenia na ich záchranu a mal v dychu o XX.XX hod. X,XX mg/l alkoholu v krvi. X. ďalej nesledoval situáciu, v dôsledku čoho zišiel z vozovky a narazil do dopravného zariadenia a do betónového kríža, čím spôsobil škodu spoločnosti E. V. služby D., s.r.o. a obci E.. E. bolo v trestnom konaní zistené a preukázané, že sa popísaných skutkov dopustil a bola proti nemu podaná obžaloba. X. tým neoprávnene zasiahol do práva na ochranu osobnosti ich nebohého syna, najmä právo na ochranu zdravia a života a ich práva na ochranu osobnosti a to najmä práva na ochranu ich súkromného a rodinného života, zdravia, duševnej hygieny a pod.. X. svojim konaním privodil ich nebohému synovi zranenia a v ich dôsledku smrť, pričom intenzitu útrap a smrti umocňuje jeho pomerne mladý vek, neposkytnutie žiadnej pomoci a opakovaná jazda pod vplyvom alkoholu. X. im privodil závažnú ujmu,

pretože pociťujú silný pocit smútku, šok, traumu, bezmocnosť, zúfalstvo a beznádej zo smrti svojho syna, čo sa odrazilo na ich duševnom zdraví. X. im privodil závažnú ujmu, pretože v dôsledku smrti ich syna stratili možnosť s ním viesť súkromný život a rozvíjať vzájomné vzťahy. So smrťou syna sa nevedela vyrovnať a táto strata sa nedá v živote reálne nahradiť. L. tohto neoprávneného zásahu nemožno odstrániť iba morálnou satisfakciou a sú splnené podmienky na poskytnutie nemajetkovej ujmy v peniazoch v požadovanej výške. K žalobe pripojili obžalobu, rodný a úmrtný list C. T. a navrhli, aby súd vypočul ich a ich rodinných príslušníkov.

X. Žalovaný sa k žalobe pred prvým rozhodnutím súdu nevyjadril a preto súd posúdil iba podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcov, vykonal dokazovanie ich výsluchom a výsluchom svedkov X. E. a I. E. a vychádzal z listinných dôkazov, ktoré žalobcovia predložili a z pripojeného trestného spisu M. súdu L. sp. zn. XXT/XXX/XXXX najmä z obžaloby, rozsudku súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu a vykonal lustráciu v D. poisťovne na žalovaného a za preukázané považoval, že:

X. Z rodného listu a výsluchu žalobcov a svedkov a ani to nebolo v konaní sporné, že C. T. sa narodil XX.X.XXXX v X. C., bol synom žalobcom a mal o tri roky staršieho brata P.. J. v spoločnej domácnosti s rodičmi, bratom a starými rodičmi z matkinej strany X. E. a I. E.. C. bol podľa žalobcov extrovert, veselej povahy, podľa žalobcov ho bol plný dom, starých rodičov zo srandy volal po mene, mal dobré srdce, všetkým sa snažil pomáhať. G. starej matky X. E. bol šikovný, pomáhal starému otcovi, vždy keď prišiel domov pýtal sa, čo navarila, išla do dôchodku, keď mal C. tri roky a chodievala ho zaniesť do škôlky a P. do školy. G. starého otca I. E. C. pri ňom vyrastal. S T. bol kamarát z obce, v jej susedstve mal kamaráta, s ktorým sa stretával a podľa žalobkyne bol do nej zaľúbený. P. je introvert, medzi bratmi bol dobrý vzťah, podržali sa, chodili spolu von. X. pracovali, žalobca 1/ na týždňovky, pracoval aj C. a prispieval na domácnosť sumou XXX eur, na ktorú neboli žalobcovia odkázaní a tak mu ju odkladali.

X. Z trestného spisu a to najmä obžaloby a rozsudkov, že žalovaný XX.X.XXXX viedol ako vodič v obci D., okres X. C., v smere na obec E. vo večerných hodinách na ceste W.. triedy č. XXXXX osobné motorové vozidlo zn. E. M. Q., EČ: ZM-XXXBL, kde v úseku pred školou nesledoval situáciu v cestnej premávke, prešiel do protismeru, v dôsledku čoho prednou časťou vozidla narazil do chodcov C. T. a T. P., ktorí po náraze vyleteli vľavo mimo vozovku. L. dopravnej nehody C. T. utrpel mnohopočetné zranenia, ktorým na mieste dopravnej nehody podľahol a T. P. utrpela mnohopočetné zranenia, ktorým podľahla nasledujúci deň vo V. nemocnici L.. X. bola v čase dopravnej nehody v dychu zistená prítomnosť alkoholu v koncentrácii X,XX mg/l, pričom bezprostredne po nehode neposkytol zrazeným chodcom prvú pomoc a v jazde pokračoval, kde následne narazil do dopravného značenia betónového kríža a oplotenia, pričom svojím konaním spôsobil škodu viacerým poškodeným. T. žalovaný naplnil spáchaním predmetného skutku viacero skutkových podstát trestných činov viedlo sa proti nemu trestné konanie na M. súde L. pod sp. zn. XXT/XXX/XXXX, kde žalovaný vystupoval v procesnom postavení obžalovaného. X. bol pre spáchanie prečinu usmrtenia, prečinu neposkytnutia pomoci a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky uznaný za vinného rozsudkom M. súdu L. z XX.X.XXXX sp. zn. XXT/XXX/XXXX v spojení s rozsudkom T. súdu v L. z XX.X.XXXX sp. zn. XTo/XX/XXXX, ktorý nadobudol právoplatnosť XX.X.XXXX. X. bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere XX rokov, bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a bol mu uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na doživotie. D. rozhodol aj o náhrade škody poškodeným a žalobcom bol priznaný nárok na náhradu škody XXXX,XX eur, ktorá pozostávala z nákladov spojených s pohrebom ich syna.

X. Z lustrácie v D. poisťovne, že žalovaný v období od X.X.XXXX do XX.X.XXXX vykonával samostatne zárobkovú činnosť ako živnostník a od XX.X.XXXX je vo výkone trestu odňatia slobody pracovne zaradený. X. 1/ uviedol, že stará matka žalovaného je majetná, pretože rozprávala, že žalovaného z toho dostane prostredníctvom peňazí.

X. Z výsluchom žalobcu X/, že jeho život je od dopravnej nehody prázdny, aj keď nemal žiadne zdravotné problémy, ani duševného charakteru a nenavštevoval lekára. X. im krátko po tragédií zaslal ospravedlňujúci list, kde napísal, že ho to všetko mrzí, ale neskôr zmenil postoj a neodčinil ani časť nemajetkovej a ani majetkovej ujmu, neprispel na pohreb a pomník. Z výsluchom žalobkyne X/, že to, čo sa stalo jej zobralo XX rokov zo života, keď si predstaví, že C. už mohol byť ženatý, mať deti a oni vnúčence, vyčíta si, že ho neustrážila. D. jej to zdravotné problémy so žalúdkom, pretože problémy dusí v sebe. G. nenavštevovala, so žalobcom X/, sa vedeli podržať a vyriešiť to a pomohli jej kolegovia v

práci, pričom má aj ďalšieho syna a rodičov, ktorých opatrovala. P. sa ešte viac uzavrel do seba, nechce sa s nimi baviť, ani chodiť na cintorín, pričom sa presťahoval do C. izby, kde má jeho fotku. E. svedkyne X. E., že to čo sa stalo jej podlomilo zdravie, nevedela sa z toho spamätať. E. svedka I. E., že C. im všetkým veľmi chýba, v ich živote sa všetko zmenilo, s tým čo sa stalo sa zmieriť nedá a každé ráno si uvedomuje, že tu už nie je.

X. Súd mal z takto vykonaného dokazovania za preukázané, že syn žalobcov C., zomrel XX.X.XXXX vo večerných hodinách potom, čo žalovaný do neho narazil osobným motorovým vozidlom, ktoré viedol tak, že v rozpore s ustanovením § 4 ods. X písm. c) zákona č. X/XXXX Z.z. o cestnej premávke nesledoval situáciu v cestnej premávke a v rozpore s ustanovením § 9 ods. X tohto zákona prešiel do protismeru, v dôsledku čoho v rozpore s ustanovením § 4 ods. X písm. e) tohto zákona prednou časťou vozidla narazil do chodcov C. T. a T. P. idúcich po ľavom okraji vozovky v smere jazdy vozidla, ktorí po náraze vyleteli mimo vozovku, následkom čoho obaja utrpeli mnohopočetné zranenia, ktorým podľahli, žalovaný pokračoval v jazde, čím porušil ustanovenie § 65 tohto zákona a v rozpore s ustanovením § 66 ods. X písm. b) tohto zákona im neposkytol podľa svojich schopností a možností prvú pomoc a ani neprivolal záchrannú zdravotnú službu a rovnako v rozpore s ustanovením § 66 ods. X písm. c) tohto zákona neurobil potrebné opatrenia na záchranu osôb ohrozených dopravnou nehodou, pričom v čase o XX.XX hod. mal v dychu zistenú prítomnosť alkoholu v koncentrácii X,XX mg/l. E. žalovaného bola preukázaná v trestnom konaní, ktorým rozsudkom je súd podľa § 193 Q. viazaný a preto v tomto konaní neskúmal zavinenie žalovaného, ale vychádzal zo zistení obsiahnutých v trestnom spise. D. mal výsluchom žalobcov a svedkov preukázané, že medzi C. a jeho rodičmi bol blízky vzťah. C. bol extrovert, dobrosrdečný a preto bol mimoriadne dôležitým prvkom vo svojej rodine a to o to viac chýba svojim rodičom, starým rodičom a bratovi P.. C. zomrel vo veku XX rokov, nečakane, tragicky a úplne zbytočne, pričom sa tak stalo v dôsledku hrubého nedbanlivostného a nezodpovedného správania sa žalovaného, ktorý ho zrazil nečakane, od chrbta, po prejdení do protismeru, pod vplyvom alkoholických nápojov, a neposkytol mu potrebnú pomoc. V dôsledku jeho správania zomrela aj C. XX ročná kamarátka T.. X. tak neoprávnene zasiahol do práva jeho rodičov na ochranu ich súkromia a práva na rodinný život tak, že bola narušená celistvosť a integrita ich rodiny, tieto následky sú trvalé a neodstrániteľné, keď ochudobnenie žalobcov v citovej oblasti je nenapraviteľné a permanentné a preto aj podľa názoru súdu nebolo dostatočné zadosťučinenie podľa § X3 ods. 1 M. poriadku. D. pri určení výšky náhrady prihliadal na už uvedené okolnosti intenzity vzájomného vzťahu C. a jeho rodičov, jeho mladý vek, dopad do duševnej sféry jeho rodičov, ktorým táto nehoda a strata ich milovaného dieťaťa navždy zmenila a poznačila život, tak ako aj život celej rodiny, a hoci žalobcovia nemuseli vyhľadať odbornú pomoc, došlo u nich k nenapraviteľnej strate, ktorá mala nepriaznivý dôsledok na ich fyzický aj psychický zdravotný stav, ktorý pretrváva aj v súčasnosti. D. prihliadal aj na okolnosti, za ktorých k vzniku nemajetkovej ujmy prišlo a na mieru zavinenia konania žalovaného, ktorú súd hodnotil veľmi prísne, pričom prihliadol aj na to, že zo strany žalovaného nebola žalobcom, ako jeho rodičom, poskytnutá žiadna adekvátna satisfakcia, pretože žalovaný neprejavil úprimnú ľútosť nad svojim skutkom, aj napriek tomu, že rodine žalobcov zaslal ospravedlňujúci list, z jeho postoja demonštrovaného v trestnom konaní, považoval súd túto ľútosť za čisto formálnu. V konečnom dôsledku aj z pasívneho postoja žalovaného v konaní súd vyvodil, že nepopieral závažnosť svojho konania, teda bol pravdepodobne uzrozumený s následkami svojho nerozvážneho konania, ktoré malo fatálne následky na rodinu žalobcov. E. k tomu, že strata blízkej osoby a najmä dieťaťa je pre väčšinu ľudí tou najväčšou stratou, s ktorou sa môžu v živote stretnúť, pričom nemajetkovú ujmu pozostalí pociťujú veľmi úkorne, je potrebné, aby bola z ich pohľadu spravodlivo nahradená. D. s poukazom na ustanovenia § X1, § 13 ods.1 až 3, § X6, § 415, § 420 ods.1 až X zákona č. XX/XXXX Zb. M. zákonník, čl. XX odsek 2, čl. X odsek 2, I čl. X ods. X zákona č. XXX/XXXX Zb. Z. D. republiky, § 4 ods.X písm. c), § 9 ods.X, § 4 ods.1 písm. e), § 66 ods.X písm. b), c), § X6 ods.1 zákona č. X/XXXX Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov a nález Z. súdu V. republiky I.ÚS XXXX/XX z XX.XX.XXXX dospel k záveru, že žalovaná výška nemajetkovej ujmy je primeraná, pretože žalobcovia preukázali minimálne päť z deviatich kritérií.

X. Súd prvej inštancie preto v poradí prvým rozsudkom z XX.X.XXXX č.k. XXC/XX/XXXX-XX rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1/ náhradu nemajetkovej ujmy XX XXX eur a žalobkyni 2/ náhradu nemajetkovej ujmy XX XXX eur vzhľadom k priznanej náhradu nemajetkovej ujmy do XX dní od právoplatnosti tohto rozsudku. G. žalobcovia bolo v konaní úplne úspešní priznal im súd nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. G. boli oslobodení od platenia súdneho poplatku, ale poplatok zaplatili rozhodol o tom, že žalobcovi 1/ sa vracia súdny poplatok XXXX eur a žalobkyni 2/ súdny poplatok

XXXX eur a pretože žalobe žalobcov vyhovel rozhodol, že súdny poplatok XXXX eur je povinný zaplatiť D. republike žalovaný.

X. Žalovaný podal proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie, v ktorom namietal, že súd prvej inštancie nesprávne právne vec posúdil a nestotožnil sa ani s výškou priznanej sumy, ktorú považuje za neprimeranú, v porovnaní s rozhodnutiami v obdobných veciach. L., že súd dospel k nesprávnemu záveru, že jeho ospravedlnenie nebolo postačujúce, pretože morálna satisfakcia by bola dostačujúca s poukazom na to, že svoj čin oľutoval, spravodlivo čelil skutku, za ktorý bol uznaný vinným a bol potrestaný a peniaze by nepriniesli žalobcom žiadnu satisfakciu. A., že vyjadril súcit s rodinou žalobcu prostredníctvom listu, ktorým im adresoval. L. aj to, že žalobcovia neuniesli dôkazné bremeno na preukázanie, že skutočne došlo k zníženiu ich dôstojnosti a vážnosti, pretože absentuje odborné posúdenie ich psychického stavu, ako aj preukázanie iných ich tvrdení.

XX. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie uznesením z XX.X.XXXX č.k. XCo/XXX/XXXX-XXX v napadnutých vyhovujúcich výrokoch, výroku o náhrade trov konania a poplatkovej povinnosti žalovaného zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

XX. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že sa stotožňuje s doposiaľ prijatými skutkovými a právnymi (dostatočnými) závermi súdu prvej inštancie potiaľ, pokiaľ dospel k záveru, že zodpovednosť žalovaného za nemajetkovú ujmu spôsobenú žalobcom je daná, keď boli preukázané relevantné, rozhodujúce skutočnosti pre poskytnutie náhrady za nemajetkovú ujmu v peniazoch. V konaní bolo nesporne preukázané, že boli splnené všetky zákonné predpoklady na vznik občianskoprávnej sankcie za nemajetkovú ujmu spôsobenú neoprávneným zásahom do osobnosti žalobcov a to: 1. existencia zásahu zo strany žalovaného, ktorý vyvolal ujmu spočívajúcu v porušení osobnostných práv žalobcov chránených ustanovením § 11 M. zákonníka (neoprávnený zásah do súkromia žalobcov, ktorého súčasťou je i rodinný život, ktorý sa premietol ich psychickej sféry, keď z objektívneho hľadiska je strata jedného z členov tohto spoločenstva celkom neodčiniteľnou ujmou, ktorá stíha jeho zostávajúcich členov), 2. neoprávnený (protiprávny) charakter tohto zásahu zo strany žalovaného v rozpore s efektívnym právom (s poukazom na ustanovenie § 193 Q. na rozsudok M. súdu L. zo dňa XX.XX.XXXX sp. zn. Z./XXX/XXXX v spojení s rozsudkom T. súdu v L. zo dňa XX.XX.XXXX sp. zn. XTo/XX/XXXX), X.existencia príčinnej súvislosti medzi zásahom žalovaného a vzniknutou ujmou na strane žalobcov (žalovaný nepreukázal, že k zásahu došlo podľa práva). C. bolo v konaní nesporne preukázané, že v danej právnej veci na strane žalobcov boli preukázané podmienky vzniku nemajetkovej ujmy a to 1. neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti, 2. nemajetková ujma na osobnosti, 3. príčinná súvislosť medzi nimi (neoprávnený zásah do súkromia žalobcov, ktorého súčasťou je i rodinný život, ktorý sa premietol psychickej sféry a do ich postavenia v spoločnosti, keď z objektívneho hľadiska je strata jedného z členov tohto spoločenstva celkom neodčiniteľnou ujmou, ktorá stíha jeho zostávajúcich členov a potom primeraným prostriedkom obrany proti neoprávnenému zásahu žalovaného do osobnostných práv žalobcov je náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch), keď primerané morálne zadosťučinenie podľa § X3 ods.1 M. zákonníka (nepeňažná satisfakcia) nie je postačujúce. V danej právnej veci ako nepochybná forma zadosťučinenia sa nemôže javiť ospravedlňujúci list žalovaného daný žalobcom, vzhľadom na zmenený postoj žalovaného až pred súdom prvej inštancie v trestnom kedy žalovaný zmenil výpoveď o tom, že nie je páchateľom žalovaných skutkov, že páchateľom je tretia osoba. P. v danej právnej veci vzniklo žalobcom právo na relutárnu náhradu, keďže vyššie uvedená morálna satisfakcia ako rýdzo osobné právo na vyváženie a zmiernenie nepriaznivých následkov protiprávneho zásahu žalovaného nebola adekvátna a nepostačuje. Za situácie, že došlo k neoprávnenému zásahu do súkromia žalobcov chráneného § 11 M. zákonníka, ktorého súčasťou je i rodinný život, keď z objektívneho hľadiska je strata ich syna ako jedného z členov ich rodiny určite neodčiniteľnou ujmou, ktorá stíha žalobcov ako zostávajúcich členov rodiny, je potom náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. X M. zákonníka primeraným prostriedkom obrany proti neoprávnenému zásahu. M. súd však s poukazom na odvolacie dôvody odvolateľa dospel k záveru, že rozhodnutie súd prvej inštancie v časti týkajúcej sa odôvodnenia určenia priznanej výšky peňažného zadosťučinenia žalobcom (ktorá bola predmetom voľnej úvahy súdu prvej inštancie) nedáva odpoveď v danej právnej veci (s prihliadnutím na jasne určené kritériá: 1. závažnosť vzniknutej majetkovej ujmy, 2. okolnosti, pri ktorých došlo k neoprávnenému zásahu do osobnosti žalobcov) okrem vyššie uvedených hľadísk aj pokiaľ sa jedná o uplatnenie zásady proporcionality. G. diametrálne odlišných výšok odškodnenia v skutkovo a právne podobných prípadoch je prejavom sudcovskej svojvôle, a zároveň porušením práva na spravodlivý súdny proces. L. nemajetkovej ujmy má sledovať

vyrovnanie morálnej ujmy, ktorá bola spôsobená zásahom do osobnostných práv a má podliehať testu proporcionality. I. zmyslom je zabrániť tomu, aby na strane žalobcov vzniklo bezdôvodné obohatenie a aby na strane žalovaných nepôsobilo likvidačne. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd v danej právnej dospel k záveru, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplývala odpoveď na vyššie uvedené otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam, ktoré dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, pokiaľ sa jedná o posúdenie otázky určenia výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Je to z dôvodu, že v odôvodnení napadnutého rozsudku absentuje náležité zohľadnenie všetkých kritérií pre stanovenie výšky relutárnej náhrady, teda tiež porovnaním s inými obdobnými vecami, ako aj s poukazom na majetkové pomery žalovaného (ktoré majetkové pomery súdu nezisťoval a ani neposúdil), t.j. aby priznaná výška relutárnej náhrady nepôsobila na žalovaného likvidačné, resp. či vzhľadom na majetkové pomery žalovaného, bude daná možnosť reálneho uspokojenia priznaných nárokov. D. prvej inštancie neuviedol, prečo priznal žalobcom práve nimi požadovanú sumu a zjavne rezignoval na prevenčno sankčnú funkciu náhrady nemajetkovej ujmy. M. súd dodal, že prisúdená výška nemajetkovej ujmy nesmie byť pre zodpovedný subjekt likvidačná, na druhú stranu musí pôsobiť aj na zodpovedný subjekt, aby sa snažil obdobným zásahom do práva na súkromný život predchádzať. D. prvej inštancie pri stanovení výšky relutárnej náhrady nepoužil princíp proporcionality spôsobom, že všeobecné súdy porovnávajú čiastky tejto náhrady prisúdené v iných veciach a to nielen v obdobných, ale i v ďalších, v ktorých sa jedná o zásah do iných osobnostných práv, a to najmä do práva na ľudskú dôstojnosť. P. len pri zohľadnení súm priznaných v iných porovnateľných prípadoch možno potom dosiahnuť relatívne spravodlivé vyčíslenie výšky relutárnej náhrady. G. na nález Z. súdu V. republiky sp. zn. I. ÚS XXXX/XX, ktorý okrem iného uviedol, " E. k právní úpravě, jež při rozhodování o výši relutární náhrady neposkytuje (a ani v současné době nedává) obecným soudům přesná vodítka pro její vyčíslení, je nutno přihlížet k judikaturou ustáleným kritériím pro její určení. I. se o kritéria, která lze shledat jak na straně poškozeného (pozůstalého), tak na straně škůdce (osoby odpovědné).M., jež je třeba zkoumat na straně poškozeného, mohou být podle rozvíjející se doktríny zejména a) intenzita vztahu žalobce se zemřelým, b) věk zemřelého a pozůstalých, c) otázka hmotné závislosti pozůstalého na usmrcené osobě, d) případné poskytnutí jiné satisfakce. G. výši náhrady je kvalita vzájemného vztahu klíčová. G. bolest ze ztráty velmi blízkého člověka (nově dle § 2959 M. zákoníku duševní útrapy) je často vnímána jako nesnesitelná, fyzická, omezující ostatní aktivity pozůstalého, mnohdy přerůstající až do duševního onemocnění. G. zohlednění věku zemřelého se odlišuje, nakolik je prožívána ztráta novorozence jeho rodiči, ztráta rodiče jeho dětmi nebo ztráta osoby důchodového věku jeho vnoučaty. K. roli hraje i pocit zodpovědnosti rodiče za své děti. X. osoby, na níž je pozůstalý existenčně závislý, se negativně projeví i ve sféře osobnostního prožívání. I. forma satisfakce než peněžitá (např. omluva odpovědné osoby) sice nemůže být sama o sobě dostačující, její poskytnutí a následné posouzení jejího významu však může promluvit do snížení peněžitého zadostiučinění. M. na straně osoby odpovědné (původce zásahu), jsou a) postoj žalovaného (lítost, náhrada škody, omluva aj.), b) dopad události do duševní sféry původce fyzické osoby, c) jeho majetkové poměry a d) míra zavinění, ev. míra spoluzavinění usmrcené osoby. Je zcela zřetelné, že postoj této osoby může podstatným způsobem ovlivnit vnímání újmy pozůstalými; vstřícné chování, omluva či projevená lítost škůdce může zmírnit dopady nemajetkové újmy, naopak jeho lhostejnost, arogance či vyjádřená bezcitnost ji může ještě prohloubit. Je nutné přihlížet též k jeho majetkovým poměrům tak, aby byla dána možnost reálného uspokojení přiznaných nároků. G. určování výše náhrady nemajetkové újmy v penězích je důležitým aspektem to, aby její výše odrážela obecně sdílené představy o spravedlnosti. Z. soud konstatuje, že při stanovení výše částky relutární náhrady je nutno použít princip proporcionality též tím způsobem, že obecné soudy porovnají částky této náhrady přisouzené v jiných případech, a to nejen v obdobných, ale i v dalších, v nichž se jednalo o zásah do jiných osobnostních práv, a to zejména do práva na lidskou důstojnost. I. slovy způsobem, jak lze dosáhnout relativně spravedlivého vyčíslení výše relutární náhrady, je zohlednění částek přiznaných v jiných srovnatelných řízeních. Je zřejmé, že pokud zákon nestanoví alespoň rámcově částky pro odškodnění nemajetkové újmy, musí se každý soudce při rozhodování o určení její výše v každém konkrétním případě opírat alespoň o katuru vyšších soudů, a to zejména co se týká skutkově podobných věcí. G. má být rozhodování v těchto otázkách považováno účastníky za spravedlivé, nelze tyto částky přiznávat nahodile bez jejich porovnání s jinými případy. Je sice pravdou, že porovnáva případy, kdy se jednalo např. o zásahy v podobě zjevně nepravdivých článků v bulvárním tisku, jež svým dosahem (počet prodaných výtisků, internetové zveřejnění apod.) byly s to zasáhnout velmi citelným způsobem lidskou důstojnost poškozených, s případy úmrtí blízké osoby, je velmi obtížné. Na druhou stranu je však třeba zvažovat, do jaké míry lze reparovat tyto zásahy pouze vysokými peněžními částkami, neboť v těchto případech může dojít (a často i dochází) k částečné nápravě nemajetkové újmy již např. zveřejněnou omluvou, poskytnutím prostoru pro reakci na nepravdivý článek apod. P. způsoby však většinou při

náhradě nemajetkové újmy, jež byla způsobena smrtí blízkého, dokonce dítěte, nepřicházejí v úvahu a jedinou možností tak bývá satisfakce v penězích. I z tohoto pohledu bylo žádoucí ke stanovení výše relutární náhrady přistupovat." M. súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých vyhovujúcich výrokoch zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a zrušil aj výrok o náhrade trov konania a poplatkovej povinnosti žalovaného.

XX. Žalobcovia sa po doručení rozsudku odvolacieho súdu písomne vyjadrili a označili rozsudok T. súdu v P. z XX.X.XXXX sp. zn. XXCo/XXX/XXXX, z XX.X.XXXX sp. zn. XXCo/XXX/XXXX a z XX.X.XXXX sp. zn. XXCo/XXX/XXXX, T. súdu v G. z XX.X.XXXX sp. zn. XCo/XX/XXXX a z XX.X.XXXX sp. zn. XXCo/XXX/XXXX. A., že priznaná náhrada nie je neprimeraná okolnostiam prípadu a zohľadňuje životnú úroveň, kde priemerná mzda od roku XXXX doposiaľ stúpla z XXX eur na XXXX eur. X. má XX rokov, nemá žiadne zdravotné problémy, ktoré by ho obmedzovali v zárobkovej činnosti, je preto schopný si peňažné prostriedky na zaplatenie žalovaných súm schopný zabezpečiť aj keď to bude pre neho predstavovať istú záťaž, ktorá však zodpovedá preventívnemu účelu náhrady nemajetkovej ujmy. G. označené rozsudky, prehľad priemernej mzdy a navrhli vypočuť žalovaného.

XX. Žalovaný sa k rozsudku odvolacieho súdu a ani vyjadreniu žalobcov nevyjadril písomne a ani na pojednávaní XX.XX.XXXX, na ktorom bol prítomný jeho právny zástupca a ani nežiadal od súdu, aby zabezpečil jeho prítomnosť na pojednávaní.

XX. Súd sa na pojednávaní podľa § 181 ods. X Q. určil, že v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu je preukázané, že k neoprávnenému zásahu prišlo, tento spôsobil ujmu na psychickom stave žalobcov, list žalovaného nie je primeranou satisfakciou a žalobcom patrí finančná náhrada, ktorej výška je sporná, ale v konaní neboli preukázané iné pomery žalovaného, okrem tých, že je vo výkone trestu, kde dosahuje minimálny príjem.

XX. Právny zástupca žalobcov na pojednávaní uviedol, že na podanej žalobe trvá a návrhy na doplnenie dokazovania nemal.

XX. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že trvá na námietkach v odvolaní, nepopiera, že došlo k vážnemu zásahu do osobnostných práv žalobcov, žalovanému je to ľúto, ale tento neoprávnený zásah nespôsobil a bude podávať žalobu na obnovu konania výšku nemajetkovej považuje za neprimeranú. L. aby súd žalobu zamietol alebo zaviazal žalovaného na zaplatenie nemajetkovej ujmy v nižšej výške. L. na doplnenie dokazovania nemal.

XX. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcov a žalovaného a vychádzal z listinných dôkazov, ktoré žalobcovia predložili a z pripojeného trestného spisu M. súdu L. sp. zn. XXT/XXX/XXXX z rozsudku, dovolania, uznesenia L. súdu SR, z rozsudku M. súdu L. sp. zn. XXC/XXX/XXXX a sp. zn. XXC/XX/XXXX a vykonal aktuálnu lustráciu v D. poisťovne a lustráciu v X. na žalovaného a za preukázané považoval nasledovné skutočnosti:

XX. Zo spisu M. súdu L. sp. zn. XXT/XXX/XXXX, že žalovaný napadol dovolaním právoplatný odsudzujúci rozsudok, pričom tvrdil, že osobné motorové vozidlo neviedol. L. súd D. republiky uznesením toto dovolanie odmietol, pretože dovolací dôvod nebol zjavne naplnený. Z rozsudku M. súdu L. sp. zn. XXC/XXX/XXXX, že rozsudok súdu, ktorým rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť poškodenému majetkovú škodu v súvislosti s konaním, ktoré mu je kladené za vinu nadobudol právoplatnosť, pretože ho žalovaný nenapadol odvolaním. Z rozsudku M. súdu L. sp. zn. XXC/XX/XXXX, že súd prvej inštancie rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť matke, otcovi a aj sestre po T. P. nemajetkovú ujmu každému XX XXX eur. O. nie je právoplatný, pretože žalovaný podal proti nemu odvolanie, o ktorom odvolací súd doposiaľ nerozhodol. Z lustrácie v X., že žalovaný je od X.X.XXXX do X.X.XXXX vo výkone trestu odňatia slobody. Z lustrácie v SP, že žalovaný je vo výkone trestu odňatia slobody pracovne zaradený a dosahuje vymeriavací základ vo výške približne XXX eur mesačne. X. uviedli, že neboli vo vzťahu hmotnej závislosti od ich syna. Z rozsudku T. súdu v P. z XX.X.XXXX sp. zn. XXCo/XXX/XXXX vyplýva, že za smrť dcéry a sestry pri dopravnej nehode zvýšil odvolací súd náhradu priznanú matke z XX XXX eur na XX XXX eur a sestre z XX XXX eur na XX XXX eur proti žalovanému, ktorý bol starobným dôchodcom s dôchodkom XXX eur mesačne a bránil sa tým, že bude pre neho likvidačná s odôvodnením, že žalovaná je aj poisťovňa. Z rozsudku T. súdu v P. z XX.X.XXXX sp. zn. XXCo/XXX/XXXX vyplýva, že za smrť dcéry, ktorá bola chodcom pri dopravnej nehode pod vplyvom alkoholu, pričom vodič z miesta dopravnej

nehody ušiel, priznal súd prvej inštancie matke právoplatne náhradu XX XXX,XX eur a odvolací súd zvýšil náhradu otcovi na XXXXX,XX eur a sestre na XX XXX eur, pričom poisťovňa bola v pozícii intervenienta. Z rozsudku T. súdu v P. z XX.X.XXXX sp. zn. XXCo/XXX/XXXX vyplýva, že pri dopravnej nehode prišlo k trvalej invalidite. Z rozsudku T. súdu v G. z XX.X.XXXX sp. zn. XCo/XX/XXXX vyplýva, že pri dopravnej nehode prišlo k potratu žalobkyne. Z rozsudku T. súdu v G. a z XX.X.XXXX sp. zn. XXCo/XXX/XXXX vyplýva, že pri dopravnej nehode prišlo k usmrteniu otca a manžela.

XX. Podľa § X3 ods. 1 M. zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

XX. Podľa § 13 ods. X M. zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku X najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

XX. Podľa § 1X ods. 3 M. zákonníka, výšku náhrady podľa odseku X určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

XX. Vzhľadom na právny názor odvolacieho súdu, ktorým je súd prvej inštancie viazaný, súd v ďalšom konaní vychádzal z toho, že k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcov prišlo protiprávnym konaním žalovaného a relutárna náhrada je primeraným prostriedkom náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá im týmto zásahom vznikla. D. pri určení výšky tejto náhrady skúmal na strane poškodených 1/ intenzitu vzťahu so zomrelým, 2/ ich a vek zomretého, 3/ otázku ich hmotnej závislosti na zomrelom, 4/ prípadné poskytnutie inej satisfakcie, na strane zodpovednej osoby 5/ jeho postoj, 6/ dopad udalostí do jeho duševnej sféry, 7/ jeho majetkové pomery, 8/ mieru zavinenia, resp. spolu zavinenia usmrtenej osoby a to aj s poukazom na nález Z. súdu V. republiky sp. zn. I ÚS/XXXX/XX, na ktorý poukázal aj odvolací súd. V konaní bolo preukázané, že vzájomný vzťah usmrteného C. a žalobcov, ktorí boli jeho rodičmi bol intenzívny, C. hoci mal XX rokov, žil s nimi v spoločnej domácnosti a aj s prihliadnutím na jeho povahové vlastnosti boli dôležitým prvkom v rodine a preto žalobcovia nesporne pociťujú jeho smrť úkorne, C. zomrel v mladom veku, krátko po dosiahnutí plnoletosti. X. žalobcom žiadnu inú satisfakciu neposkytol, naopak nestále spochybňuje svoju vinu, hoci zaplateniu majetkovej škody, žalovanej v nižšej výške sa nebránil. D. preto jeho tvrdenia v tomto smere považoval za účelové a tendenčné a za takúto satisfakciu preto nepovažoval ani jeho list. X. netvrdil a ani nepreukazoval, že by táto udalosť negatívne zasiahla do jeho duševnej sféry. X. netvrdil ani to, že by jeho majetkové pomery boli negatívne a na preukázanie svojich majetkových pomerov až do skončenia dokazovania nepredložil a ani neoznačil žiadne dôkazy a to ani po vyjadrení predbežného právneho názoru súdu podľa § 181 ods. X Q.. D. preto považoval tieto skutočnosti za nesporné a žalobcom navrhnutý výsluch žalovaného preto na preukázanie nesporných tvrdení nevykonal. G. je však súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, v intenciách § 185 Q. nahliadnutím do verejných zoznamov zistil, že žalovaný je vo výkone trestu odňatia slobody, kde dosahuje minimálny príjem. P. zisteniami však nebolo preukázané, že by jeho majetkové pomery žalovaného boli také negatívne, aby toto kritérium nemal súd pri rozhodovaní o výške náhrady zohľadniť a preto ho zohľadnil. Čo sa týka posledného kritéria v konaní bolo preukázané, že žalovaný dopravnú nehodu, pri ktorej zomrel syn žalobcov zavinil, pričom viedol osobné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, po dopravnej nehode neposkytol zraneným žiadnu pomoc a syn žalobcov nehodu nezavinil. S výnimkou hmotnej závislosti žalobcov na ich synovi, boli teda v konaní preukázané všetky kritéria, na ktoré poukázal aj odvolací súd.

XX. Žalovaný, v konaní s výnimkou tvrdení, ku ktorým už vyjadril záväzný právny názor odvolací súdu, namietal, iba že súd neporovnával výšku náhrady s inými rozhodnutiami súdov, ktoré však neoznačil a že mal pri určovaní výšky akceptovať určité kritériá, ktoré však rovnako bližšie neoznačil. X. prvý krát tieto námietky vzniesol až v odvolaní, hoci bol zo strany súdu X.X.XXXX poučený o tom, že procesnej obrany je povinný označiť včas, inak na ne súd nemusí prihliadať. X. do skončenia dokazovania žiadne iné rozhodnutia súdov neoznačil. G. je však súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, zohľadnil pri rozhodovaní rozhodnutia iných súdov v obdobných veciach. Z rozsudkov, ktoré označil žalobca sa týka obdobnej veci rozsudok T. súdu v P. z XX.X.XXXX sp. zn. XXCo/XXX/XXXX a takmer totožnej veci rozsudok XX.X.XXXX sp. zn. XXCo/XXX/XXXX. V oboch prípadoch súdy priznali pozostalým vyššie náhrady, ako súd v prvom rozsudku Y. v prvom prípade odvolací súd námietku žalovaného ohľadne jeho nemajetnosti nepovažoval za dôvodnú, pretože žalovanou bola aj poisťovňa, v

druhom prípade poisťovňa vystupovala iba v pozícii intervenienta, pričom súd poukazuje aj rozsudok T. súdu v L. z XX.X.XXXX č.k.XXCo/XXX/XXXX-XXX podľa ktorého ani v tomto prípade nemusí tak byť. G. však má súd vedomosť aj o tom, že v konaní o nárokoch pozostalých po T. P., priznal súd, hoci doposiaľ neprávoplatným rozsudkom každému z rodičov náhradu XX XXX eur a pretože priznaná výška náhrady má byť v súlade s princípom proporcionality, rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť aj každému z rodičov po C. T. náhradu XX XXX eur a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. E. na výšku tejto náhrady súd podľa § 2X2 ods. 3 veta druhá Q. určil žalovanému dlhšiu lehotu na plnenie a to XX dní.

XX. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. X Q.. X. boli celkom úspešní čo do základu nároku a hoci neboli celkom úspešní čo do výšky, majú nárok na náhradu trov konania podľa § 255 ods. X Q. proti žalovanému v rozsahu XXX %. D. v tomto smere poukazuje aj na rozhodnutie Z. súdu SR IV. ÚS XX/XXXX-XX z XX.XX.XXXX, ktorý odmietol sťažnosť pre porušenie zákona rozhodnutím súdu, ktorý takto postupoval. X. neuviedol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 Q., pre ktoré by súd žalobcom náhradu nemal priznať a ani ich súd nevzhliadol. O výške trov rozhodne vyšší súdny úradník podľa § XXX ods. X Q. po právoplatnosti tohto rozsudku, pričom bude vychádzať z priznanej sumy.

XX. Pretože súd žalobe vyhovel a pretože žalobcovia sú oslobodení od súdnych poplatkov, rozhodol súd podľa § X ods. 2 veta prvá zákona č. XX/XXXX Zb. o súdnych poplatkoch, že žalovaný je povinný zaplatiť D. republike prostredníctvom M. súdu L. súdny poplatok zo žaloby určený podľa položky 7b písm. a) sadzobníka tohto zákona XX eur a podľa položky 7b písm. b) sadzobníka tohto zákona XXXX eur t.j. X % zo sumy XXXXX eur (X x XXXXX eur) spolu XXXX eur do X dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
O d ô v o d n e n i e

X. Žalobca 1/ a 2/ žalobou, ktorá bola doručená na M. súd L. XX.X.XXXX požadovali, aby súd rozhodol, že žalovaný je povinný žalobcovi 1/ z titulu náhrady nemajetkovej ujmy zaplatiť peňažnú sumu XX.XXX eur a žalobcovi 2/ z titulu náhrady nemajetkovej ujmy peňažnú sumu XX.XXX eur do X dní od právoplatnosti tohto rozsudku. X. v žalobe uviedli, že žalovaný neoprávnene zasiahol do ich osobnostných práv usmrtením ich syna C. T. vo veku XX rokov a usmrtil aj jeho priateľku T. P. tým, že XX.X.XXXX vo večerných hodinách po požití alkoholických nápojov viedol osobné motorové vozidlo tak, že nesledoval situáciu v cestnej premávke, prešiel do protismeru, v dôsledku čoho prednou časťou vozidla narazil do nich ako chodcov idúcich po ľavom okraji vozovky v smere jeho jazdy, čím utrpeli zranenia, ktorým podľahli. X. po zrážke pokračoval v jazde, neposkytol im pomoc, neprivolal záchrannú zdravotnú službu, neurobil potrebné opatrenia na ich záchranu a mal v dychu o XX.XX hod. X,XX mg/l alkoholu v krvi. X. ďalej nesledoval situáciu, v dôsledku čoho zišiel z vozovky a narazil do dopravného zariadenia a do betónového kríža, čím spôsobil škodu spoločnosti E. V. služby D., s.r.o. a obci E.. E. bolo v trestnom konaní zistené a preukázané, že sa popísaných skutkov dopustil a bola proti nemu podaná obžaloba. X. tým neoprávnene zasiahol do práva na ochranu osobnosti ich nebohého syna, najmä právo na ochranu zdravia a života a ich práva na ochranu osobnosti a to najmä práva na ochranu ich súkromného a rodinného života, zdravia, duševnej hygieny a pod.. X. svojim konaním privodil ich nebohému synovi zranenia a v ich dôsledku smrť, pričom intenzitu útrap a smrti umocňuje jeho pomerne mladý vek, neposkytnutie žiadnej pomoci a opakovaná jazda pod vplyvom alkoholu. X. im privodil závažnú ujmu, pretože pociťujú silný pocit smútku, šok, traumu, bezmocnosť, zúfalstvo a beznádej zo smrti svojho syna, čo sa odrazilo na ich duševnom zdraví. X. im privodil závažnú ujmu, pretože v dôsledku smrti ich syna stratili možnosť s ním viesť súkromný život a rozvíjať vzájomné vzťahy. So smrťou syna sa nevedela vyrovnať a táto strata sa nedá v živote reálne nahradiť. L. tohto neoprávneného zásahu nemožno odstrániť iba morálnou satisfakciou a sú splnené podmienky na poskytnutie nemajetkovej ujmy v peniazoch v požadovanej výške. K žalobe pripojili obžalobu, rodný a úmrtný list C. T. a navrhli, aby súd vypočul ich a ich rodinných príslušníkov.

X. Žalovaný sa k žalobe pred prvým rozhodnutím súdu nevyjadril a preto súd posúdil iba podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcov, vykonal dokazovanie ich výsluchom a výsluchom svedkov X. E. a I. E. a vychádzal z listinných dôkazov, ktoré žalobcovia predložili a z pripojeného trestného spisu M. súdu L. sp. zn. XXT/XXX/XXXX najmä z obžaloby, rozsudku súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu a vykonal lustráciu v D. poisťovne na žalovaného a za preukázané považoval, že:

X. Z rodného listu a výsluchu žalobcov a svedkov a ani to nebolo v konaní sporné, že C. T. sa narodil XX.X.XXXX v X. C., bol synom žalobcom a mal o tri roky staršieho brata P.. J. v spoločnej domácnosti s rodičmi, bratom a starými rodičmi z matkinej strany X. E. a I. E.. C. bol podľa žalobcov extrovert, veselej

povahy, podľa žalobcov ho bol plný dom, starých rodičov zo srandy volal po mene, mal dobré srdce, všetkým sa snažil pomáhať. G. starej matky X. E. bol šikovný, pomáhal starému otcovi, vždy keď prišiel domov pýtal sa, čo navarila, išla do dôchodku, keď mal C. tri roky a chodievala ho zaniesť do škôlky a P. do školy. G. starého otca I. E. C. pri ňom vyrastal. S T. bol kamarát z obce, v jej susedstve mal kamaráta, s ktorým sa stretával a podľa žalobkyne bol do nej zaľúbený. P. je introvert, medzi bratmi bol dobrý vzťah, podržali sa, chodili spolu von. X. pracovali, žalobca 1/ na týždňovky, pracoval aj C. a prispieval na domácnosť sumou XXX eur, na ktorú neboli žalobcovia odkázaní a tak mu ju odkladali.

X. Z trestného spisu a to najmä obžaloby a rozsudkov, že žalovaný XX.X.XXXX viedol ako vodič v obci D., okres X. C., v smere na obec E. vo večerných hodinách na ceste W.. triedy č. XXXXX osobné motorové vozidlo zn. E. M. Q., EČ: ZM-XXXBL, kde v úseku pred školou nesledoval situáciu v cestnej premávke, prešiel do protismeru, v dôsledku čoho prednou časťou vozidla narazil do chodcov C. T. a T. P., ktorí po náraze vyleteli vľavo mimo vozovku. L. dopravnej nehody C. T. utrpel mnohopočetné zranenia, ktorým na mieste dopravnej nehody podľahol a T. P. utrpela mnohopočetné zranenia, ktorým podľahla nasledujúci deň vo V. nemocnici L.. X. bola v čase dopravnej nehody v dychu zistená prítomnosť alkoholu v koncentrácii X,XX mg/l, pričom bezprostredne po nehode neposkytol zrazeným chodcom prvú pomoc a v jazde pokračoval, kde následne narazil do dopravného značenia betónového kríža a oplotenia, pričom svojím konaním spôsobil škodu viacerým poškodeným. T. žalovaný naplnil spáchaním predmetného skutku viacero skutkových podstát trestných činov viedlo sa proti nemu trestné konanie na M. súde L. pod sp. zn. XXT/XXX/XXXX, kde žalovaný vystupoval v procesnom postavení obžalovaného. X. bol pre spáchanie prečinu usmrtenia, prečinu neposkytnutia pomoci a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky uznaný za vinného rozsudkom M. súdu L. z XX.X.XXXX sp. zn. XXT/XXX/XXXX v spojení s rozsudkom T. súdu v L. z XX.X.XXXX sp. zn. XTo/XX/XXXX, ktorý nadobudol právoplatnosť XX.X.XXXX. X. bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere XX rokov, bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a bol mu uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na doživotie. D. rozhodol aj o náhrade škody poškodeným a žalobcom bol priznaný nárok na náhradu škody XXXX,XX eur, ktorá pozostávala z nákladov spojených s pohrebom ich syna.

X. Z lustrácie v D. poisťovne, že žalovaný v období od X.X.XXXX do XX.X.XXXX vykonával samostatne zárobkovú činnosť ako živnostník a od XX.X.XXXX je vo výkone trestu odňatia slobody pracovne zaradený. X. 1/ uviedol, že stará matka žalovaného je majetná, pretože rozprávala, že žalovaného z toho dostane prostredníctvom peňazí.

X. Z výsluchom žalobcu X/, že jeho život je od dopravnej nehody prázdny, aj keď nemal žiadne zdravotné problémy, ani duševného charakteru a nenavštevoval lekára. X. im krátko po tragédií zaslal ospravedlňujúci list, kde napísal, že ho to všetko mrzí, ale neskôr zmenil postoj a neodčinil ani časť nemajetkovej a ani majetkovej ujmu, neprispel na pohreb a pomník. Z výsluchom žalobkyne X/, že to, čo sa stalo jej zobralo XX rokov zo života, keď si predstaví, že C. už mohol byť ženatý, mať deti a oni vnúčence, vyčíta si, že ho neustrážila. D. jej to zdravotné problémy so žalúdkom, pretože problémy dusí v sebe. G. nenavštevovala, so žalobcom X/, sa vedeli podržať a vyriešiť to a pomohli jej kolegovia v práci, pričom má aj ďalšieho syna a rodičov, ktorých opatrovala. P. sa ešte viac uzavrel do seba, nechce sa s nimi baviť, ani chodiť na cintorín, pričom sa presťahoval do C. izby, kde má jeho fotku. E. svedkyne X. E., že to čo sa stalo jej podlomilo zdravie, nevedela sa z toho spamätať. E. svedka I. E., že C. im všetkým veľmi chýba, v ich živote sa všetko zmenilo, s tým čo sa stalo sa zmieriť nedá a každé ráno si uvedomuje, že tu už nie je.

X. Súd mal z takto vykonaného dokazovania za preukázané, že syn žalobcov C., zomrel XX.X.XXXX vo večerných hodinách potom, čo žalovaný do neho narazil osobným motorovým vozidlom, ktoré viedol tak, že v rozpore s ustanovením § 4 ods. X písm. c) zákona č. X/XXXX Z.z. o cestnej premávke nesledoval situáciu v cestnej premávke a v rozpore s ustanovením § 9 ods. X tohto zákona prešiel do protismeru, v dôsledku čoho v rozpore s ustanovením § 4 ods. X písm. e) tohto zákona prednou časťou vozidla narazil do chodcov C. T. a T. P. idúcich po ľavom okraji vozovky v smere jazdy vozidla, ktorí po náraze vyleteli mimo vozovku, následkom čoho obaja utrpeli mnohopočetné zranenia, ktorým podľahli, žalovaný pokračoval v jazde, čím porušil ustanovenie § 65 tohto zákona a v rozpore s ustanovením § 66 ods. X písm. b) tohto zákona im neposkytol podľa svojich schopností a možností prvú pomoc a ani neprivolal záchrannú zdravotnú službu a rovnako v rozpore s ustanovením § 66 ods. X písm. c) tohto zákona neurobil potrebné opatrenia na záchranu osôb ohrozených dopravnou nehodou, pričom v

čase o XX.XX hod. mal v dychu zistenú prítomnosť alkoholu v koncentrácii X,XX mg/l. E. žalovaného bola preukázaná v trestnom konaní, ktorým rozsudkom je súd podľa § 193 Q. viazaný a preto v tomto konaní neskúmal zavinenie žalovaného, ale vychádzal zo zistení obsiahnutých v trestnom spise. D. mal výsluchom žalobcov a svedkov preukázané, že medzi C. a jeho rodičmi bol blízky vzťah. C. bol extrovert, dobrosrdečný a preto bol mimoriadne dôležitým prvkom vo svojej rodine a to o to viac chýba svojim rodičom, starým rodičom a bratovi P.. C. zomrel vo veku XX rokov, nečakane, tragicky a úplne zbytočne, pričom sa tak stalo v dôsledku hrubého nedbanlivostného a nezodpovedného správania sa žalovaného, ktorý ho zrazil nečakane, od chrbta, po prejdení do protismeru, pod vplyvom alkoholických nápojov, a neposkytol mu potrebnú pomoc. V dôsledku jeho správania zomrela aj C. XX ročná kamarátka T.. X. tak neoprávnene zasiahol do práva jeho rodičov na ochranu ich súkromia a práva na rodinný život tak, že bola narušená celistvosť a integrita ich rodiny, tieto následky sú trvalé a neodstrániteľné, keď ochudobnenie žalobcov v citovej oblasti je nenapraviteľné a permanentné a preto aj podľa názoru súdu nebolo dostatočné zadosťučinenie podľa § X3 ods. 1 M. poriadku. D. pri určení výšky náhrady prihliadal na už uvedené okolnosti intenzity vzájomného vzťahu C. a jeho rodičov, jeho mladý vek, dopad do duševnej sféry jeho rodičov, ktorým táto nehoda a strata ich milovaného dieťaťa navždy zmenila a poznačila život, tak ako aj život celej rodiny, a hoci žalobcovia nemuseli vyhľadať odbornú pomoc, došlo u nich k nenapraviteľnej strate, ktorá mala nepriaznivý dôsledok na ich fyzický aj psychický zdravotný stav, ktorý pretrváva aj v súčasnosti. D. prihliadal aj na okolnosti, za ktorých k vzniku nemajetkovej ujmy prišlo a na mieru zavinenia konania žalovaného, ktorú súd hodnotil veľmi prísne, pričom prihliadol aj na to, že zo strany žalovaného nebola žalobcom, ako jeho rodičom, poskytnutá žiadna adekvátna satisfakcia, pretože žalovaný neprejavil úprimnú ľútosť nad svojim skutkom, aj napriek tomu, že rodine žalobcov zaslal ospravedlňujúci list, z jeho postoja demonštrovaného v trestnom konaní, považoval súd túto ľútosť za čisto formálnu. V konečnom dôsledku aj z pasívneho postoja žalovaného v konaní súd vyvodil, že nepopieral závažnosť svojho konania, teda bol pravdepodobne uzrozumený s následkami svojho nerozvážneho konania, ktoré malo fatálne následky na rodinu žalobcov. E. k tomu, že strata blízkej osoby a najmä dieťaťa je pre väčšinu ľudí tou najväčšou stratou, s ktorou sa môžu v živote stretnúť, pričom nemajetkovú ujmu pozostalí pociťujú veľmi úkorne, je potrebné, aby bola z ich pohľadu spravodlivo nahradená. D. s poukazom na ustanovenia § XX, § XX ods.X až 3, § XX, § 415, § 420 ods.1 až 3 zákona č. XX/XXXX Zb. M. zákonník, čl. X6 odsek 2, čl. X odsek X, I čl. X ods. X zákona č. XXX/XXXX Zb. Z. D. republiky, § 4 ods.1 písm. c), § 9 ods.1, § 4 ods.1 písm. e), § 66 ods.2 písm. b), c), § 16 ods.1 zákona č. X/XXXX Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov a nález Z. súdu V. republiky I.ÚS XXXX/XX z XX.XX.XXXX dospel k záveru, že žalovaná výška nemajetkovej ujmy je primeraná, pretože žalobcovia preukázali minimálne päť z deviatich kritérií.

X. Súd prvej inštancie preto v poradí prvým rozsudkom z XX.X.XXXX č.k. XXC/XX/XXXX-XX rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1/ náhradu nemajetkovej ujmy XX XXX eur a žalobkyni 2/ náhradu nemajetkovej ujmy XX XXX eur vzhľadom k priznanej náhradu nemajetkovej ujmy do XX dní od právoplatnosti tohto rozsudku. G. žalobcovia bolo v konaní úplne úspešní priznal im súd nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. G. boli oslobodení od platenia súdneho poplatku, ale poplatok zaplatili rozhodol o tom, že žalobcovi 1/ sa vracia súdny poplatok XXXX eur a žalobkyni 2/ súdny poplatok XXXX eur a pretože žalobe žalobcov vyhovel rozhodol, že súdny poplatok XXXX eur je povinný zaplatiť D. republike žalovaný.

X. Žalovaný podal proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie, v ktorom namietal, že súd prvej inštancie nesprávne právne vec posúdil a nestotožnil sa ani s výškou priznanej sumy, ktorú považuje za neprimeranú, v porovnaní s rozhodnutiami v obdobných veciach. L., že súd dospel k nesprávnemu záveru, že jeho ospravedlnenie nebolo postačujúce, pretože morálna satisfakcia by bola dostačujúca s poukazom na to, že svoj čin oľutoval, spravodlivo čelil skutku, za ktorý bol uznaný vinným a bol potrestaný a peniaze by nepriniesli žalobcom žiadnu satisfakciu. A., že vyjadril súcit s rodinou žalobcu prostredníctvom listu, ktorým im adresoval. L. aj to, že žalobcovia neuniesli dôkazné bremeno na preukázanie, že skutočne došlo k zníženiu ich dôstojnosti a vážnosti, pretože absentuje odborné posúdenie ich psychického stavu, ako aj preukázanie iných ich tvrdení.

XX. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie uznesením z XX.X.XXXX č.k. XCo/XXX/XXXX-XXX v napadnutých vyhovujúcich výrokoch, výroku o náhrade trov konania a poplatkovej povinnosti žalovaného zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

XX. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že sa stotožňuje s doposiaľ prijatými skutkovými a právnymi (dostatočnými) závermi súdu prvej inštancie potiaľ, pokiaľ dospel k záveru, že zodpovednosť žalovaného za nemajetkovú ujmu spôsobenú žalobcom je daná, keď boli preukázané relevantné, rozhodujúce skutočnosti pre poskytnutie náhrady za nemajetkovú ujmu v peniazoch. V konaní bolo nesporne preukázané, že boli splnené všetky zákonné predpoklady na vznik občianskoprávnej sankcie za nemajetkovú ujmu spôsobenú neoprávneným zásahom do osobnosti žalobcov a to: 1. existencia zásahu zo strany žalovaného, ktorý vyvolal ujmu spočívajúcu v porušení osobnostných práv žalobcov chránených ustanovením § 11 M. zákonníka (neoprávnený zásah do súkromia žalobcov, ktorého súčasťou je i rodinný život, ktorý sa premietol ich psychickej sféry, keď z objektívneho hľadiska je strata jedného z členov tohto spoločenstva celkom neodčiniteľnou ujmou, ktorá stíha jeho zostávajúcich členov), 2. neoprávnený (protiprávny) charakter tohto zásahu zo strany žalovaného v rozpore s efektívnym právom (s poukazom na ustanovenie § 193 Q. na rozsudok M. súdu L. zo dňa XX.XX.XXXX sp. zn. Z./XXX/XXXX v spojení s rozsudkom T. súdu v L. zo dňa XX.XX.XXXX sp. zn. XTo/XX/XXXX), X.existencia príčinnej súvislosti medzi zásahom žalovaného a vzniknutou ujmou na strane žalobcov (žalovaný nepreukázal, že k zásahu došlo podľa práva). C. bolo v konaní nesporne preukázané, že v danej právnej veci na strane žalobcov boli preukázané podmienky vzniku nemajetkovej ujmy a to 1. neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti, 2. nemajetková ujma na osobnosti, 3. príčinná súvislosť medzi nimi (neoprávnený zásah do súkromia žalobcov, ktorého súčasťou je i rodinný život, ktorý sa premietol psychickej sféry a do ich postavenia v spoločnosti, keď z objektívneho hľadiska je strata jedného z členov tohto spoločenstva celkom neodčiniteľnou ujmou, ktorá stíha jeho zostávajúcich členov a potom primeraným prostriedkom obrany proti neoprávnenému zásahu žalovaného do osobnostných práv žalobcov je náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch), keď primerané morálne zadosťučinenie podľa § X3 ods.1 M. zákonníka (nepeňažná satisfakcia) nie je postačujúce. V danej právnej veci ako nepochybná forma zadosťučinenia sa nemôže javiť ospravedlňujúci list žalovaného daný žalobcom, vzhľadom na zmenený postoj žalovaného až pred súdom prvej inštancie v trestnom kedy žalovaný zmenil výpoveď o tom, že nie je páchateľom žalovaných skutkov, že páchateľom je tretia osoba. P. v danej právnej veci vzniklo žalobcom právo na relutárnu náhradu, keďže vyššie uvedená morálna satisfakcia ako rýdzo osobné právo na vyváženie a zmiernenie nepriaznivých následkov protiprávneho zásahu žalovaného nebola adekvátna a nepostačuje. Za situácie, že došlo k neoprávnenému zásahu do súkromia žalobcov chráneného § 11 M. zákonníka, ktorého súčasťou je i rodinný život, keď z objektívneho hľadiska je strata ich syna ako jedného z členov ich rodiny určite neodčiniteľnou ujmou, ktorá stíha žalobcov ako zostávajúcich členov rodiny, je potom náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. X M. zákonníka primeraným prostriedkom obrany proti neoprávnenému zásahu. M. súd však s poukazom na odvolacie dôvody odvolateľa dospel k záveru, že rozhodnutie súd prvej inštancie v časti týkajúcej sa odôvodnenia určenia priznanej výšky peňažného zadosťučinenia žalobcom (ktorá bola predmetom voľnej úvahy súdu prvej inštancie) nedáva odpoveď v danej právnej veci (s prihliadnutím na jasne určené kritériá: 1. závažnosť vzniknutej majetkovej ujmy, 2. okolnosti, pri ktorých došlo k neoprávnenému zásahu do osobnosti žalobcov) okrem vyššie uvedených hľadísk aj pokiaľ sa jedná o uplatnenie zásady proporcionality. G. diametrálne odlišných výšok odškodnenia v skutkovo a právne podobných prípadoch je prejavom sudcovskej svojvôle, a zároveň porušením práva na spravodlivý súdny proces. L. nemajetkovej ujmy má sledovať vyrovnanie morálnej ujmy, ktorá bola spôsobená zásahom do osobnostných práv a má podliehať testu proporcionality. I. zmyslom je zabrániť tomu, aby na strane žalobcov vzniklo bezdôvodné obohatenie a aby na strane žalovaných nepôsobilo likvidačne. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd v danej právnej dospel k záveru, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplývala odpoveď na vyššie uvedené otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam, ktoré dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, pokiaľ sa jedná o posúdenie otázky určenia výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Je to z dôvodu, že v odôvodnení napadnutého rozsudku absentuje náležité zohľadnenie všetkých kritérií pre stanovenie výšky relutárnej náhrady, teda tiež porovnaním s inými obdobnými vecami, ako aj s poukazom na majetkové pomery žalovaného (ktoré majetkové pomery súdu nezisťoval a ani neposúdil), t.j. aby priznaná výška relutárnej náhrady nepôsobila na žalovaného likvidačné, resp. či vzhľadom na majetkové pomery žalovaného, bude daná možnosť reálneho uspokojenia priznaných nárokov. D. prvej inštancie neuviedol, prečo priznal žalobcom práve nimi požadovanú sumu a zjavne rezignoval na prevenčno sankčnú funkciu náhrady nemajetkovej ujmy. M. súd dodal, že prisúdená výška nemajetkovej ujmy nesmie byť pre zodpovedný subjekt likvidačná, na druhú stranu musí pôsobiť aj na zodpovedný subjekt, aby sa snažil obdobným zásahom do práva na súkromný život predchádzať. D. prvej inštancie pri stanovení výšky relutárnej náhrady nepoužil princíp proporcionality spôsobom, že všeobecné súdy porovnávajú čiastky tejto náhrady prisúdené v iných veciach a to nielen v obdobných,

ale i v ďalších, v ktorých sa jedná o zásah do iných osobnostných práv, a to najmä do práva na ľudskú dôstojnosť. P. len pri zohľadnení súm priznaných v iných porovnateľných prípadoch možno potom dosiahnuť relatívne spravodlivé vyčíslenie výšky relutárnej náhrady. G. na nález Z. súdu V. republiky sp. zn. I. ÚS XXXX/XX, ktorý okrem iného uviedol, " E. k právní úpravě, jež při rozhodování o výši relutární náhrady neposkytuje (a ani v současné době nedává) obecným soudům přesná vodítka pro její vyčíslení, je nutno přihlížet k judikaturou ustáleným kritériím pro její určení. I. se o kritéria, která lze shledat jak na straně poškozeného (pozůstalého), tak na straně škůdce (osoby odpovědné).M., jež je třeba zkoumat na straně poškozeného, mohou být podle rozvíjející se doktríny zejména a) intenzita vztahu žalobce se zemřelým, b) věk zemřelého a pozůstalých, c) otázka hmotné závislosti pozůstalého na usmrcené osobě, d) případné poskytnutí jiné satisfakce. G. výši náhrady je kvalita vzájemného vztahu klíčová. G. bolest ze ztráty velmi blízkého člověka (nově dle § 2959 M. zákoníku duševní útrapy) je často vnímána jako nesnesitelná, fyzická, omezující ostatní aktivity pozůstalého, mnohdy přerůstající až do duševního onemocnění. G. zohlednění věku zemřelého se odlišuje, nakolik je prožívána ztráta novorozence jeho rodiči, ztráta rodiče jeho dětmi nebo ztráta osoby důchodového věku jeho vnoučaty. K. roli hraje i pocit zodpovědnosti rodiče za své děti. X. osoby, na níž je pozůstalý existenčně závislý, se negativně projeví i ve sféře osobnostního prožívání. I. forma satisfakce než peněžitá (např. omluva odpovědné osoby) sice nemůže být sama o sobě dostačující, její poskytnutí a následné posouzení jejího významu však může promluvit do snížení peněžitého zadostiučinění. M. na straně osoby odpovědné (původce zásahu), jsou a) postoj žalovaného (lítost, náhrada škody, omluva aj.), b) dopad události do duševní sféry původce fyzické osoby, c) jeho majetkové poměry a d) míra zavinění, ev. míra spoluzavinění usmrcené osoby. Je zcela zřetelné, že postoj této osoby může podstatným způsobem ovlivnit vnímání újmy pozůstalými; vstřícné chování, omluva či projevená lítost škůdce může zmírnit dopady nemajetkové újmy, naopak jeho lhostejnost, arogance či vyjádřená bezcitnost ji může ještě prohloubit. Je nutné přihlížet též k jeho majetkovým poměrům tak, aby byla dána možnost reálného uspokojení přiznaných nároků. G. určování výše náhrady nemajetkové újmy v penězích je důležitým aspektem to, aby její výše odrážela obecně sdílené představy o spravedlnosti. Z. soud konstatuje, že při stanovení výše částky relutární náhrady je nutno použít princip proporcionality též tím způsobem, že obecné soudy porovnají částky této náhrady přisouzené v jiných případech, a to nejen v obdobných, ale i v dalších, v nichž se jednalo o zásah do jiných osobnostních práv, a to zejména do práva na lidskou důstojnost. I. slovy způsobem, jak lze dosáhnout relativně spravedlivého vyčíslení výše relutární náhrady, je zohlednění částek přiznaných v jiných srovnatelných řízeních. Je zřejmé, že pokud zákon nestanoví alespoň rámcově částky pro odškodnění nemajetkové újmy, musí se každý soudce při rozhodování o určení její výše v každém konkrétním případě opírat alespoň o katuru vyšších soudů, a to zejména co se týká skutkově podobných věcí. G. má být rozhodování v těchto otázkách považováno účastníky za spravedlivé, nelze tyto částky přiznávat nahodile bez jejich porovnání s jinými případy. Je sice pravdou, že porovnáva případy, kdy se jednalo např. o zásahy v podobě zjevně nepravdivých článků v bulvárním tisku, jež svým dosahem (počet prodaných výtisků, internetové zveřejnění apod.) byly s to zasáhnout velmi citelným způsobem lidskou důstojnost poškozených, s případy úmrtí blízké osoby, je velmi obtížné. Na druhou stranu je však třeba zvažovat, do jaké míry lze reparovat tyto zásahy pouze vysokými peněžními částkami, neboť v těchto případech může dojít (a často i dochází) k částečné nápravě nemajetkové újmy již např. zveřejněnou omluvou, poskytnutím prostoru pro reakci na nepravdivý článek apod. P. způsoby však většinou při náhradě nemajetkové újmy, jež byla způsobena smrtí blízkého, dokonce dítěte, nepřicházejí v úvahu a jedinou možností tak bývá satisfakce v penězích. I z tohoto pohledu bylo žádoucí ke stanovení výše relutární náhrady přistupovat." M. súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých vyhovujúcich výrokoch zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a zrušil aj výrok o náhrade trov konania a poplatkovej povinnosti žalovaného.

XX. Žalobcovia sa po doručení rozsudku odvolacieho súdu písomne vyjadrili a označili rozsudok T. súdu v P. z XX.X.XXXX sp. zn. XXCo/XXX/XXXX, z XX.X.XXXX sp. zn. XXCo/XXX/XXXX a z XX.X.XXXX sp. zn. XXCo/XXX/XXXX, T. súdu v G. z XX.X.XXXX sp. zn. XCo/XX/XXXX a z XX.X.XXXX sp. zn. XXCo/XXX/XXXX. A., že priznaná náhrada nie je neprimeraná okolnostiam prípadu a zohľadňuje životnú úroveň, kde priemerná mzda od roku XXXX doposiaľ stúpla z XXX eur na XXXX eur. X. má XX rokov, nemá žiadne zdravotné problémy, ktoré by ho obmedzovali v zárobkovej činnosti, je preto schopný si peňažné prostriedky na zaplatenie žalovaných súm schopný zabezpečiť aj keď to bude pre neho predstavovať istú záťaž, ktorá však zodpovedá preventívnemu účelu náhrady nemajetkovej ujmy. G. označené rozsudky, prehľad priemernej mzdy a navrhli vypočuť žalovaného.

XX. Žalovaný sa k rozsudku odvolacieho súdu a ani vyjadreniu žalobcov nevyjadril písomne a ani na pojednávaní XX.XX.XXXX, na ktorom bol prítomný jeho právny zástupca a ani nežiadal od súdu, aby zabezpečil jeho prítomnosť na pojednávaní.

XX. Súd sa na pojednávaní podľa § 181 ods. X Q. určil, že v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu je preukázané, že k neoprávnenému zásahu prišlo, tento spôsobil ujmu na psychickom stave žalobcov, list žalovaného nie je primeranou satisfakciou a žalobcom patrí finančná náhrada, ktorej výška je sporná, ale v konaní neboli preukázané iné pomery žalovaného, okrem tých, že je vo výkone trestu, kde dosahuje minimálny príjem.

XX. Právny zástupca žalobcov na pojednávaní uviedol, že na podanej žalobe trvá a návrhy na doplnenie dokazovania nemal.

XX. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že trvá na námietkach v odvolaní, nepopiera, že došlo k vážnemu zásahu do osobnostných práv žalobcov, žalovanému je to ľúto, ale tento neoprávnený zásah nespôsobil a bude podávať žalobu na obnovu konania výšku nemajetkovej považuje za neprimeranú. L. aby súd žalobu zamietol alebo zaviazal žalovaného na zaplatenie nemajetkovej ujmy v nižšej výške. L. na doplnenie dokazovania nemal.

XX. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcov a žalovaného a vychádzal z listinných dôkazov, ktoré žalobcovia predložili a z pripojeného trestného spisu M. súdu L. sp. zn. XXT/XXX/XXXX z rozsudku, dovolania, uznesenia L. súdu SR, z rozsudku M. súdu L. sp. zn. XXC/XXX/XXXX a sp. zn. XXC/XX/XXXX a vykonal aktuálnu lustráciu v D. poisťovne a lustráciu v X. na žalovaného a za preukázané považoval nasledovné skutočnosti:

XX. Zo spisu M. súdu L. sp. zn. XXT/XXX/XXXX, že žalovaný napadol dovolaním právoplatný odsudzujúci rozsudok, pričom tvrdil, že osobné motorové vozidlo neviedol. L. súd D. republiky uznesením toto dovolanie odmietol, pretože dovolací dôvod nebol zjavne naplnený. Z rozsudku M. súdu L. sp. zn. XXC/XXX/XXXX, že rozsudok súdu, ktorým rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť poškodenému majetkovú škodu v súvislosti s konaním, ktoré mu je kladené za vinu nadobudol právoplatnosť, pretože ho žalovaný nenapadol odvolaním. Z rozsudku M. súdu L. sp. zn. XXC/XX/XXXX, že súd prvej inštancie rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť matke, otcovi a aj sestre po T. P. nemajetkovú ujmu každému XX XXX eur. O. nie je právoplatný, pretože žalovaný podal proti nemu odvolanie, o ktorom odvolací súd doposiaľ nerozhodol. Z lustrácie v X., že žalovaný je od X.X.XXXX do X.X.XXXX vo výkone trestu odňatia slobody. Z lustrácie v SP, že žalovaný je vo výkone trestu odňatia slobody pracovne zaradený a dosahuje vymeriavací základ vo výške približne XXX eur mesačne. X. uviedli, že neboli vo vzťahu hmotnej závislosti od ich syna. Z rozsudku T. súdu v P. z XX.X.XXXX sp. zn. XXCo/XXX/XXXX vyplýva, že za smrť dcéry a sestry pri dopravnej nehode zvýšil odvolací súd náhradu priznanú matke z XX XXX eur na XX XXX eur a sestre z XX XXX eur na XX XXX eur proti žalovanému, ktorý bol starobným dôchodcom s dôchodkom XXX eur mesačne a bránil sa tým, že bude pre neho likvidačná s odôvodnením, že žalovaná je aj poisťovňa. Z rozsudku T. súdu v P. z XX.X.XXXX sp. zn. XXCo/XXX/XXXX vyplýva, že za smrť dcéry, ktorá bola chodcom pri dopravnej nehode pod vplyvom alkoholu, pričom vodič z miesta dopravnej nehody ušiel, priznal súd prvej inštancie matke právoplatne náhradu XX XXX,XX eur a odvolací súd zvýšil náhradu otcovi na XXXXX,XX eur a sestre na XX XXX eur, pričom poisťovňa bola v pozícii intervenienta. Z rozsudku T. súdu v P. z XX.X.XXXX sp. zn. XXCo/XXX/XXXX vyplýva, že pri dopravnej nehode prišlo k trvalej invalidite. Z rozsudku T. súdu v G. z XX.X.XXXX sp. zn. XCo/XX/XXXX vyplýva, že pri dopravnej nehode prišlo k potratu žalobkyne. Z rozsudku T. súdu v G. a z XX.X.XXXX sp. zn. XXCo/XXX/XXXX vyplýva, že pri dopravnej nehode prišlo k usmrteniu otca a manžela.

XX. Podľa § X3 ods. 1 M. zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

XX. Podľa § X3 ods. X M. zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

XX. Podľa § 1X ods. 3 M. zákonníka, výšku náhrady podľa odseku X určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

XX. Vzhľadom na právny názor odvolacieho súdu, ktorým je súd prvej inštancie viazaný, súd v ďalšom konaní vychádzal z toho, že k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcov prišlo protiprávnym konaním žalovaného a relutárna náhrada je primeraným prostriedkom náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá im týmto zásahom vznikla. D. pri určení výšky tejto náhrady skúmal na strane poškodených 1/ intenzitu vzťahu so zomrelým, 2/ ich a vek zomretého, 3/ otázku ich hmotnej závislosti na zomrelom, 4/ prípadné poskytnutie inej satisfakcie, na strane zodpovednej osoby 5/ jeho postoj, 6/ dopad udalostí do jeho duševnej sféry, 7/ jeho majetkové pomery, 8/ mieru zavinenia, resp. spolu zavinenia usmrtenej osoby a to aj s poukazom na nález Z. súdu V. republiky sp. zn. I ÚS/XXXX/XX, na ktorý poukázal aj odvolací súd. V konaní bolo preukázané, že vzájomný vzťah usmrteného C. a žalobcov, ktorí boli jeho rodičmi bol intenzívny, C. hoci mal XX rokov, žil s nimi v spoločnej domácnosti a aj s prihliadnutím na jeho povahové vlastnosti boli dôležitým prvkom v rodine a preto žalobcovia nesporne pociťujú jeho smrť úkorne, C. zomrel v mladom veku, krátko po dosiahnutí plnoletosti. X. žalobcom žiadnu inú satisfakciu neposkytol, naopak nestále spochybňuje svoju vinu, hoci zaplateniu majetkovej škody, žalovanej v nižšej výške sa nebránil. D. preto jeho tvrdenia v tomto smere považoval za účelové a tendenčné a za takúto satisfakciu preto nepovažoval ani jeho list. X. netvrdil a ani nepreukazoval, že by táto udalosť negatívne zasiahla do jeho duševnej sféry. X. netvrdil ani to, že by jeho majetkové pomery boli negatívne a na preukázanie svojich majetkových pomerov až do skončenia dokazovania nepredložil a ani neoznačil žiadne dôkazy a to ani po vyjadrení predbežného právneho názoru súdu podľa § 181 ods. X Q.. D. preto považoval tieto skutočnosti za nesporné a žalobcom navrhnutý výsluch žalovaného preto na preukázanie nesporných tvrdení nevykonal. G. je však súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, v intenciách § 185 Q. nahliadnutím do verejných zoznamov zistil, že žalovaný je vo výkone trestu odňatia slobody, kde dosahuje minimálny príjem. P. zisteniami však nebolo preukázané, že by jeho majetkové pomery žalovaného boli také negatívne, aby toto kritérium nemal súd pri rozhodovaní o výške náhrady zohľadniť a preto ho zohľadnil. Čo sa týka posledného kritéria v konaní bolo preukázané, že žalovaný dopravnú nehodu, pri ktorej zomrel syn žalobcov zavinil, pričom viedol osobné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, po dopravnej nehode neposkytol zraneným žiadnu pomoc a syn žalobcov nehodu nezavinil. S výnimkou hmotnej závislosti žalobcov na ich synovi, boli teda v konaní preukázané všetky kritéria, na ktoré poukázal aj odvolací súd.

XX. Žalovaný, v konaní s výnimkou tvrdení, ku ktorým už vyjadril záväzný právny názor odvolací súdu, namietal, iba že súd neporovnával výšku náhrady s inými rozhodnutiami súdov, ktoré však neoznačil a že mal pri určovaní výšky akceptovať určité kritériá, ktoré však rovnako bližšie neoznačil. X. prvý krát tieto námietky vzniesol až v odvolaní, hoci bol zo strany súdu X.X.XXXX poučený o tom, že procesnej obrany je povinný označiť včas, inak na ne súd nemusí prihliadať. X. do skončenia dokazovania žiadne iné rozhodnutia súdov neoznačil. G. je však súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, zohľadnil pri rozhodovaní rozhodnutia iných súdov v obdobných veciach. Z rozsudkov, ktoré označil žalobca sa týka obdobnej veci rozsudok T. súdu v P. z XX.X.XXXX sp. zn. XXCo/XXX/XXXX a takmer totožnej veci rozsudok XX.X.XXXX sp. zn. XXCo/XXX/XXXX. V oboch prípadoch súdy priznali pozostalým vyššie náhrady, ako súd v prvom rozsudku Y. v prvom prípade odvolací súd námietku žalovaného ohľadne jeho nemajetnosti nepovažoval za dôvodnú, pretože žalovanou bola aj poisťovňa, v druhom prípade poisťovňa vystupovala iba v pozícii intervenienta, pričom súd poukazuje aj rozsudok T. súdu v L. z XX.X.XXXX č.k.XXCo/XXX/XXXX-XXX podľa ktorého ani v tomto prípade nemusí tak byť. G. však má súd vedomosť aj o tom, že v konaní o nárokoch pozostalých po T. P., priznal súd, hoci doposiaľ neprávoplatným rozsudkom každému z rodičov náhradu XX XXX eur a pretože priznaná výška náhrady má byť v súlade s princípom proporcionality, rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť aj každému z rodičov po C. T. náhradu XX XXX eur a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. E. na výšku tejto náhrady súd podľa § 2X2 ods. 3 veta druhá Q. určil žalovanému dlhšiu lehotu na plnenie a to XX dní.

XX. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. X Q.. X. boli celkom úspešní čo do základu nároku a hoci neboli celkom úspešní čo do výšky, majú nárok na náhradu trov konania podľa § 255 ods. X Q. proti žalovanému v rozsahu XXX %. D. v tomto smere poukazuje aj na rozhodnutie Z. súdu SR IV. ÚS XX/XXXX-XX z XX.XX.XXXX, ktorý odmietol sťažnosť pre porušenie zákona rozhodnutím súdu, ktorý takto postupoval. X. neuviedol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § X57 Q., pre ktoré by súd žalobcom náhradu nemal priznať a ani ich súd nevzhliadol. O výške trov rozhodne vyšší súdny úradník podľa § XXX ods. X Q. po právoplatnosti tohto rozsudku, pričom bude vychádzať z priznanej sumy.

XX. Pretože súd žalobe vyhovel a pretože žalobcovia sú oslobodení od súdnych poplatkov, rozhodol súd podľa § 2 ods. 2 veta prvá zákona č. XX/XXXX Zb. o súdnych poplatkoch, že žalovaný je povinný zaplatiť D. republike prostredníctvom M. súdu L. súdny poplatok zo žaloby určený podľa položky 7b písm. a) sadzobníka tohto zákona XX eur a podľa položky 7b písm. b) sadzobníka tohto zákona XXXX eur t.j. X % zo sumy XXXXX eur (X x XXXXX eur) spolu XXXX eur do X dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

X. Žalobca 1/ a 2/ žalobou, ktorá bola doručená na M. súd L. XX.X.XXXX požadovali, aby súd rozhodol, že žalovaný je povinný žalobcovi 1/ z titulu náhrady nemajetkovej ujmy zaplatiť peňažnú sumu XX.XXX eur a žalobcovi 2/ z titulu náhrady nemajetkovej ujmy peňažnú sumu XX.XXX eur do X dní od právoplatnosti tohto rozsudku. X. v žalobe uviedli, že žalovaný neoprávnene zasiahol do ich osobnostných práv usmrtením ich syna C. T. vo veku XX rokov a usmrtil aj jeho priateľku T. P. tým, že XX.X.XXXX vo večerných hodinách po požití alkoholických nápojov viedol osobné motorové vozidlo tak, že nesledoval situáciu v cestnej premávke, prešiel do protismeru, v dôsledku čoho prednou časťou vozidla narazil do nich ako chodcov idúcich po ľavom okraji vozovky v smere jeho jazdy, čím utrpeli zranenia, ktorým podľahli. X. po zrážke pokračoval v jazde, neposkytol im pomoc, neprivolal záchrannú zdravotnú službu, neurobil potrebné opatrenia na ich záchranu a mal v dychu o XX.XX hod. X,XX mg/l alkoholu v krvi. X. ďalej nesledoval situáciu, v dôsledku čoho zišiel z vozovky a narazil do dopravného zariadenia a do betónového kríža, čím spôsobil škodu spoločnosti E. V. služby D., s.r.o. a obci E.. E. bolo v trestnom konaní zistené a preukázané, že sa popísaných skutkov dopustil a bola proti nemu podaná obžaloba. X. tým neoprávnene zasiahol do práva na ochranu osobnosti ich nebohého syna, najmä právo na ochranu zdravia a života a ich práva na ochranu osobnosti a to najmä práva na ochranu ich súkromného a rodinného života, zdravia, duševnej hygieny a pod.. X. svojim konaním privodil ich nebohému synovi zranenia a v ich dôsledku smrť, pričom intenzitu útrap a smrti umocňuje jeho pomerne mladý vek, neposkytnutie žiadnej pomoci a opakovaná jazda pod vplyvom alkoholu. X. im privodil závažnú ujmu, pretože pociťujú silný pocit smútku, šok, traumu, bezmocnosť, zúfalstvo a beznádej zo smrti svojho syna, čo sa odrazilo na ich duševnom zdraví. X. im privodil závažnú ujmu, pretože v dôsledku smrti ich syna stratili možnosť s ním viesť súkromný život a rozvíjať vzájomné vzťahy. So smrťou syna sa nevedela vyrovnať a táto strata sa nedá v živote reálne nahradiť. L. tohto neoprávneného zásahu nemožno odstrániť iba morálnou satisfakciou a sú splnené podmienky na poskytnutie nemajetkovej ujmy v peniazoch v požadovanej výške. K žalobe pripojili obžalobu, rodný a úmrtný list C. T. a navrhli, aby súd vypočul ich a ich rodinných príslušníkov.

X. Žalovaný sa k žalobe pred prvým rozhodnutím súdu nevyjadril a preto súd posúdil iba podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcov, vykonal dokazovanie ich výsluchom a výsluchom svedkov X. E. a I. E. a vychádzal z listinných dôkazov, ktoré žalobcovia predložili a z pripojeného trestného spisu M. súdu L. sp. zn. XXT/XXX/XXXX najmä z obžaloby, rozsudku súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu a vykonal lustráciu v D. poisťovne na žalovaného a za preukázané považoval, že:

X. Z rodného listu a výsluchu žalobcov a svedkov a ani to nebolo v konaní sporné, že C. T. sa narodil XX.X.XXXX v X. C., bol synom žalobcom a mal o tri roky staršieho brata P.. J. v spoločnej domácnosti s rodičmi, bratom a starými rodičmi z matkinej strany X. E. a I. E.. C. bol podľa žalobcov extrovert, veselej povahy, podľa žalobcov ho bol plný dom, starých rodičov zo srandy volal po mene, mal dobré srdce, všetkým sa snažil pomáhať. G. starej matky X. E. bol šikovný, pomáhal starému otcovi, vždy keď prišiel domov pýtal sa, čo navarila, išla do dôchodku, keď mal C. tri roky a chodievala ho zaniesť do škôlky a P. do školy. G. starého otca I. E. C. pri ňom vyrastal. S T. bol kamarát z obce, v jej susedstve mal kamaráta, s ktorým sa stretával a podľa žalobkyne bol do nej zaľúbený. P. je introvert, medzi bratmi bol dobrý vzťah, podržali sa, chodili spolu von. X. pracovali, žalobca 1/ na týždňovky, pracoval aj C. a prispieval na domácnosť sumou XXX eur, na ktorú neboli žalobcovia odkázaní a tak mu ju odkladali.

X. Z trestného spisu a to najmä obžaloby a rozsudkov, že žalovaný XX.X.XXXX viedol ako vodič v obci D., okres X. C., v smere na obec E. vo večerných hodinách na ceste W.. triedy č. XXXXX osobné motorové vozidlo zn. E. M. Q., EČ: ZM-XXXBL, kde v úseku pred školou nesledoval situáciu v cestnej premávke, prešiel do protismeru, v dôsledku čoho prednou časťou vozidla narazil do chodcov C. T. a T. P., ktorí po náraze vyleteli vľavo mimo vozovku. L. dopravnej nehody C. T. utrpel mnohopočetné zranenia, ktorým na mieste dopravnej nehody podľahol a T. P. utrpela mnohopočetné zranenia, ktorým podľahla nasledujúci deň vo V. nemocnici L.. X. bola v čase dopravnej nehody v dychu zistená prítomnosť alkoholu v koncentrácii X,XX mg/l, pričom bezprostredne po nehode neposkytol zrazeným chodcom

prvú pomoc a v jazde pokračoval, kde následne narazil do dopravného značenia betónového kríža a oplotenia, pričom svojím konaním spôsobil škodu viacerým poškodeným. T. žalovaný naplnil spáchaním predmetného skutku viacero skutkových podstát trestných činov viedlo sa proti nemu trestné konanie na M. súde L. pod sp. zn. XXT/XXX/XXXX, kde žalovaný vystupoval v procesnom postavení obžalovaného. X. bol pre spáchanie prečinu usmrtenia, prečinu neposkytnutia pomoci a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky uznaný za vinného rozsudkom M. súdu L. z XX.X.XXXX sp. zn. XXT/XXX/XXXX v spojení s rozsudkom T. súdu v L. z XX.X.XXXX sp. zn. XTo/XX/XXXX, ktorý nadobudol právoplatnosť XX.X.XXXX. X. bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere XX rokov, bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a bol mu uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na doživotie. D. rozhodol aj o náhrade škody poškodeným a žalobcom bol priznaný nárok na náhradu škody XXXX,XX eur, ktorá pozostávala z nákladov spojených s pohrebom ich syna.

X. Z lustrácie v D. poisťovne, že žalovaný v období od X.X.XXXX do XX.X.XXXX vykonával samostatne zárobkovú činnosť ako živnostník a od XX.X.XXXX je vo výkone trestu odňatia slobody pracovne zaradený. X. 1/ uviedol, že stará matka žalovaného je majetná, pretože rozprávala, že žalovaného z toho dostane prostredníctvom peňazí.

X. Z výsluchom žalobcu X/, že jeho život je od dopravnej nehody prázdny, aj keď nemal žiadne zdravotné problémy, ani duševného charakteru a nenavštevoval lekára. X. im krátko po tragédií zaslal ospravedlňujúci list, kde napísal, že ho to všetko mrzí, ale neskôr zmenil postoj a neodčinil ani časť nemajetkovej a ani majetkovej ujmu, neprispel na pohreb a pomník. Z výsluchom žalobkyne X/, že to, čo sa stalo jej zobralo XX rokov zo života, keď si predstaví, že C. už mohol byť ženatý, mať deti a oni vnúčence, vyčíta si, že ho neustrážila. D. jej to zdravotné problémy so žalúdkom, pretože problémy dusí v sebe. G. nenavštevovala, so žalobcom X/, sa vedeli podržať a vyriešiť to a pomohli jej kolegovia v práci, pričom má aj ďalšieho syna a rodičov, ktorých opatrovala. P. sa ešte viac uzavrel do seba, nechce sa s nimi baviť, ani chodiť na cintorín, pričom sa presťahoval do C. izby, kde má jeho fotku. E. svedkyne X. E., že to čo sa stalo jej podlomilo zdravie, nevedela sa z toho spamätať. E. svedka I. E., že C. im všetkým veľmi chýba, v ich živote sa všetko zmenilo, s tým čo sa stalo sa zmieriť nedá a každé ráno si uvedomuje, že tu už nie je.

X. Súd mal z takto vykonaného dokazovania za preukázané, že syn žalobcov C., zomrel XX.X.XXXX vo večerných hodinách potom, čo žalovaný do neho narazil osobným motorovým vozidlom, ktoré viedol tak, že v rozpore s ustanovením § 4 ods. X písm. c) zákona č. X/XXXX Z.z. o cestnej premávke nesledoval situáciu v cestnej premávke a v rozpore s ustanovením § 9 ods. X tohto zákona prešiel do protismeru, v dôsledku čoho v rozpore s ustanovením § 4 ods. X písm. e) tohto zákona prednou časťou vozidla narazil do chodcov C. T. a T. P. idúcich po ľavom okraji vozovky v smere jazdy vozidla, ktorí po náraze vyleteli mimo vozovku, následkom čoho obaja utrpeli mnohopočetné zranenia, ktorým podľahli, žalovaný pokračoval v jazde, čím porušil ustanovenie § 65 tohto zákona a v rozpore s ustanovením § 66 ods. X písm. b) tohto zákona im neposkytol podľa svojich schopností a možností prvú pomoc a ani neprivolal záchrannú zdravotnú službu a rovnako v rozpore s ustanovením § 66 ods. X písm. c) tohto zákona neurobil potrebné opatrenia na záchranu osôb ohrozených dopravnou nehodou, pričom v čase o XX.XX hod. mal v dychu zistenú prítomnosť alkoholu v koncentrácii X,XX mg/l. E. žalovaného bola preukázaná v trestnom konaní, ktorým rozsudkom je súd podľa § 193 Q. viazaný a preto v tomto konaní neskúmal zavinenie žalovaného, ale vychádzal zo zistení obsiahnutých v trestnom spise. D. mal výsluchom žalobcov a svedkov preukázané, že medzi C. a jeho rodičmi bol blízky vzťah. C. bol extrovert, dobrosrdečný a preto bol mimoriadne dôležitým prvkom vo svojej rodine a to o to viac chýba svojim rodičom, starým rodičom a bratovi P.. C. zomrel vo veku XX rokov, nečakane, tragicky a úplne zbytočne, pričom sa tak stalo v dôsledku hrubého nedbanlivostného a nezodpovedného správania sa žalovaného, ktorý ho zrazil nečakane, od chrbta, po prejdení do protismeru, pod vplyvom alkoholických nápojov, a neposkytol mu potrebnú pomoc. V dôsledku jeho správania zomrela aj C. XX ročná kamarátka T.. X. tak neoprávnene zasiahol do práva jeho rodičov na ochranu ich súkromia a práva na rodinný život tak, že bola narušená celistvosť a integrita ich rodiny, tieto následky sú trvalé a neodstrániteľné, keď ochudobnenie žalobcov v citovej oblasti je nenapraviteľné a permanentné a preto aj podľa názoru súdu nebolo dostatočné zadosťučinenie podľa § X3 ods. 1 M. poriadku. D. pri určení výšky náhrady prihliadal na už uvedené okolnosti intenzity vzájomného vzťahu C. a jeho rodičov, jeho mladý vek, dopad do duševnej sféry jeho rodičov, ktorým táto nehoda a strata ich milovaného dieťaťa navždy zmenila a poznačila život, tak ako aj život celej rodiny, a hoci žalobcovia nemuseli vyhľadať odbornú pomoc, došlo

u nich k nenapraviteľnej strate, ktorá mala nepriaznivý dôsledok na ich fyzický aj psychický zdravotný stav, ktorý pretrváva aj v súčasnosti. D. prihliadal aj na okolnosti, za ktorých k vzniku nemajetkovej ujmy prišlo a na mieru zavinenia konania žalovaného, ktorú súd hodnotil veľmi prísne, pričom prihliadol aj na to, že zo strany žalovaného nebola žalobcom, ako jeho rodičom, poskytnutá žiadna adekvátna satisfakcia, pretože žalovaný neprejavil úprimnú ľútosť nad svojim skutkom, aj napriek tomu, že rodine žalobcov zaslal ospravedlňujúci list, z jeho postoja demonštrovaného v trestnom konaní, považoval súd túto ľútosť za čisto formálnu. V konečnom dôsledku aj z pasívneho postoja žalovaného v konaní súd vyvodil, že nepopieral závažnosť svojho konania, teda bol pravdepodobne uzrozumený s následkami svojho nerozvážneho konania, ktoré malo fatálne následky na rodinu žalobcov. E. k tomu, že strata blízkej osoby a najmä dieťaťa je pre väčšinu ľudí tou najväčšou stratou, s ktorou sa môžu v živote stretnúť, pričom nemajetkovú ujmu pozostalí pociťujú veľmi úkorne, je potrebné, aby bola z ich pohľadu spravodlivo nahradená. D. s poukazom na ustanovenia § XX, § XX ods.X až 3, § XX, § 4X5, § 4X0 ods.X až 3 zákona č. XX/XXXX Zb. M. zákonník, čl. X6 odsek 2, čl. 1 odsek 2, I čl. X ods. 1 zákona č. XXX/XXXX Zb. Z. D. republiky, § 4 ods.1 písm. c), § 9 ods.1, § 4 ods.1 písm. e), § 66 ods.2 písm. b), c), § 16 ods.1 zákona č. X/XXXX Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov a nález Z. súdu V. republiky I.ÚS XXXX/XX z XX.XX.XXXX dospel k záveru, že žalovaná výška nemajetkovej ujmy je primeraná, pretože žalobcovia preukázali minimálne päť z deviatich kritérií.

X. Súd prvej inštancie preto v poradí prvým rozsudkom z XX.X.XXXX č.k. XXC/XX/XXXX-XX rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1/ náhradu nemajetkovej ujmy XX XXX eur a žalobkyni 2/ náhradu nemajetkovej ujmy XX XXX eur vzhľadom k priznanej náhradu nemajetkovej ujmy do XX dní od právoplatnosti tohto rozsudku. G. žalobcovia bolo v konaní úplne úspešní priznal im súd nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. G. boli oslobodení od platenia súdneho poplatku, ale poplatok zaplatili rozhodol o tom, že žalobcovi 1/ sa vracia súdny poplatok XXXX eur a žalobkyni 2/ súdny poplatok XXXX eur a pretože žalobe žalobcov vyhovel rozhodol, že súdny poplatok XXXX eur je povinný zaplatiť D. republike žalovaný.

X. Žalovaný podal proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie, v ktorom namietal, že súd prvej inštancie nesprávne právne vec posúdil a nestotožnil sa ani s výškou priznanej sumy, ktorú považuje za neprimeranú, v porovnaní s rozhodnutiami v obdobných veciach. L., že súd dospel k nesprávnemu záveru, že jeho ospravedlnenie nebolo postačujúce, pretože morálna satisfakcia by bola dostačujúca s poukazom na to, že svoj čin oľutoval, spravodlivo čelil skutku, za ktorý bol uznaný vinným a bol potrestaný a peniaze by nepriniesli žalobcom žiadnu satisfakciu. A., že vyjadril súcit s rodinou žalobcu prostredníctvom listu, ktorým im adresoval. L. aj to, že žalobcovia neuniesli dôkazné bremeno na preukázanie, že skutočne došlo k zníženiu ich dôstojnosti a vážnosti, pretože absentuje odborné posúdenie ich psychického stavu, ako aj preukázanie iných ich tvrdení.

XX. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie uznesením z XX.X.XXXX č.k. XCo/XXX/XXXX-XXX v napadnutých vyhovujúcich výrokoch, výroku o náhrade trov konania a poplatkovej povinnosti žalovaného zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

XX. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že sa stotožňuje s doposiaľ prijatými skutkovými a právnymi (dostatočnými) závermi súdu prvej inštancie potiaľ, pokiaľ dospel k záveru, že zodpovednosť žalovaného za nemajetkovú ujmu spôsobenú žalobcom je daná, keď boli preukázané relevantné, rozhodujúce skutočnosti pre poskytnutie náhrady za nemajetkovú ujmu v peniazoch. V konaní bolo nesporne preukázané, že boli splnené všetky zákonné predpoklady na vznik občianskoprávnej sankcie za nemajetkovú ujmu spôsobenú neoprávneným zásahom do osobnosti žalobcov a to: 1. existencia zásahu zo strany žalovaného, ktorý vyvolal ujmu spočívajúcu v porušení osobnostných práv žalobcov chránených ustanovením § 11 M. zákonníka (neoprávnený zásah do súkromia žalobcov, ktorého súčasťou je i rodinný život, ktorý sa premietol ich psychickej sféry, keď z objektívneho hľadiska je strata jedného z členov tohto spoločenstva celkom neodčiniteľnou ujmou, ktorá stíha jeho zostávajúcich členov), 2. neoprávnený (protiprávny) charakter tohto zásahu zo strany žalovaného v rozpore s efektívnym právom (s poukazom na ustanovenie § 193 Q. na rozsudok M. súdu L. zo dňa XX.XX.XXXX sp. zn. Z./XXX/XXXX v spojení s rozsudkom T. súdu v L. zo dňa XX.XX.XXXX sp. zn. XTo/XX/XXXX), X.existencia príčinnej súvislosti medzi zásahom žalovaného a vzniknutou ujmou na strane žalobcov (žalovaný nepreukázal, že k zásahu došlo podľa práva). C. bolo v konaní nesporne preukázané, že v danej právnej veci na strane žalobcov boli preukázané podmienky vzniku nemajetkovej ujmy a to 1. neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti, 2. nemajetková

ujma na osobnosti, 3. príčinná súvislosť medzi nimi (neoprávnený zásah do súkromia žalobcov, ktorého súčasťou je i rodinný život, ktorý sa premietol psychickej sféry a do ich postavenia v spoločnosti, keď z objektívneho hľadiska je strata jedného z členov tohto spoločenstva celkom neodčiniteľnou ujmou, ktorá stíha jeho zostávajúcich členov a potom primeraným prostriedkom obrany proti neoprávnenému zásahu žalovaného do osobnostných práv žalobcov je náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch), keď primerané morálne zadosťučinenie podľa § X3 ods.1 M. zákonníka (nepeňažná satisfakcia) nie je postačujúce. V danej právnej veci ako nepochybná forma zadosťučinenia sa nemôže javiť ospravedlňujúci list žalovaného daný žalobcom, vzhľadom na zmenený postoj žalovaného až pred súdom prvej inštancie v trestnom kedy žalovaný zmenil výpoveď o tom, že nie je páchateľom žalovaných skutkov, že páchateľom je tretia osoba. P. v danej právnej veci vzniklo žalobcom právo na relutárnu náhradu, keďže vyššie uvedená morálna satisfakcia ako rýdzo osobné právo na vyváženie a zmiernenie nepriaznivých následkov protiprávneho zásahu žalovaného nebola adekvátna a nepostačuje. Za situácie, že došlo k neoprávnenému zásahu do súkromia žalobcov chráneného § 11 M. zákonníka, ktorého súčasťou je i rodinný život, keď z objektívneho hľadiska je strata ich syna ako jedného z členov ich rodiny určite neodčiniteľnou ujmou, ktorá stíha žalobcov ako zostávajúcich členov rodiny, je potom náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. X M. zákonníka primeraným prostriedkom obrany proti neoprávnenému zásahu. M. súd však s poukazom na odvolacie dôvody odvolateľa dospel k záveru, že rozhodnutie súd prvej inštancie v časti týkajúcej sa odôvodnenia určenia priznanej výšky peňažného zadosťučinenia žalobcom (ktorá bola predmetom voľnej úvahy súdu prvej inštancie) nedáva odpoveď v danej právnej veci (s prihliadnutím na jasne určené kritériá: 1. závažnosť vzniknutej majetkovej ujmy, 2. okolnosti, pri ktorých došlo k neoprávnenému zásahu do osobnosti žalobcov) okrem vyššie uvedených hľadísk aj pokiaľ sa jedná o uplatnenie zásady proporcionality. G. diametrálne odlišných výšok odškodnenia v skutkovo a právne podobných prípadoch je prejavom sudcovskej svojvôle, a zároveň porušením práva na spravodlivý súdny proces. L. nemajetkovej ujmy má sledovať vyrovnanie morálnej ujmy, ktorá bola spôsobená zásahom do osobnostných práv a má podliehať testu proporcionality. I. zmyslom je zabrániť tomu, aby na strane žalobcov vzniklo bezdôvodné obohatenie a aby na strane žalovaných nepôsobilo likvidačne. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd v danej právnej dospel k záveru, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplývala odpoveď na vyššie uvedené otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam, ktoré dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, pokiaľ sa jedná o posúdenie otázky určenia výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Je to z dôvodu, že v odôvodnení napadnutého rozsudku absentuje náležité zohľadnenie všetkých kritérií pre stanovenie výšky relutárnej náhrady, teda tiež porovnaním s inými obdobnými vecami, ako aj s poukazom na majetkové pomery žalovaného (ktoré majetkové pomery súdu nezisťoval a ani neposúdil), t.j. aby priznaná výška relutárnej náhrady nepôsobila na žalovaného likvidačné, resp. či vzhľadom na majetkové pomery žalovaného, bude daná možnosť reálneho uspokojenia priznaných nárokov. D. prvej inštancie neuviedol, prečo priznal žalobcom práve nimi požadovanú sumu a zjavne rezignoval na prevenčno sankčnú funkciu náhrady nemajetkovej ujmy. M. súd dodal, že prisúdená výška nemajetkovej ujmy nesmie byť pre zodpovedný subjekt likvidačná, na druhú stranu musí pôsobiť aj na zodpovedný subjekt, aby sa snažil obdobným zásahom do práva na súkromný život predchádzať. D. prvej inštancie pri stanovení výšky relutárnej náhrady nepoužil princíp proporcionality spôsobom, že všeobecné súdy porovnávajú čiastky tejto náhrady prisúdené v iných veciach a to nielen v obdobných, ale i v ďalších, v ktorých sa jedná o zásah do iných osobnostných práv, a to najmä do práva na ľudskú dôstojnosť. P. len pri zohľadnení súm priznaných v iných porovnateľných prípadoch možno potom dosiahnuť relatívne spravodlivé vyčíslenie výšky relutárnej náhrady. G. na nález Z. súdu V. republiky sp. zn. I. ÚS XXXX/XX, ktorý okrem iného uviedol, " E. k právní úpravě, jež při rozhodování o výši relutární náhrady neposkytuje (a ani v současné době nedává) obecným soudům přesná vodítka pro její vyčíslení, je nutno přihlížet k judikaturou ustáleným kritériím pro její určení. I. se o kritéria, která lze shledat jak na straně poškozeného (pozůstalého), tak na straně škůdce (osoby odpovědné).M., jež je třeba zkoumat na straně poškozeného, mohou být podle rozvíjející se doktríny zejména a) intenzita vztahu žalobce se zemřelým, b) věk zemřelého a pozůstalých, c) otázka hmotné závislosti pozůstalého na usmrcené osobě, d) případné poskytnutí jiné satisfakce. G. výši náhrady je kvalita vzájemného vztahu klíčová. G. bolest ze ztráty velmi blízkého člověka (nově dle § 2959 M. zákoníku duševní útrapy) je často vnímána jako nesnesitelná, fyzická, omezující ostatní aktivity pozůstalého, mnohdy přerůstající až do duševního onemocnění. G. zohlednění věku zemřelého se odlišuje, nakolik je prožívána ztráta novorozence jeho rodiči, ztráta rodiče jeho dětmi nebo ztráta osoby důchodového věku jeho vnoučaty. K. roli hraje i pocit zodpovědnosti rodiče za své děti. X. osoby, na níž je pozůstalý existenčně závislý, se negativně projeví i ve sféře osobnostního prožívání. I. forma satisfakce než peněžitá (např. omluva odpovědné osoby) sice nemůže být sama o sobě dostačující, její poskytnutí a následné posouzení jejího významu však může

promluvit do snížení peněžitého zadostiučinění. M. na straně osoby odpovědné (původce zásahu), jsou a) postoj žalovaného (lítost, náhrada škody, omluva aj.), b) dopad události do duševní sféry původce fyzické osoby, c) jeho majetkové poměry a d) míra zavinění, ev. míra spoluzavinění usmrcené osoby. Je zcela zřetelné, že postoj této osoby může podstatným způsobem ovlivnit vnímání újmy pozůstalými; vstřícné chování, omluva či projevená lítost škůdce může zmírnit dopady nemajetkové újmy, naopak jeho lhostejnost, arogance či vyjádřená bezcitnost ji může ještě prohloubit. Je nutné přihlížet též k jeho majetkovým poměrům tak, aby byla dána možnost reálného uspokojení přiznaných nároků. G. určování výše náhrady nemajetkové újmy v penězích je důležitým aspektem to, aby její výše odrážela obecně sdílené představy o spravedlnosti. Z. soud konstatuje, že při stanovení výše částky relutární náhrady je nutno použít princip proporcionality též tím způsobem, že obecné soudy porovnají částky této náhrady přisouzené v jiných případech, a to nejen v obdobných, ale i v dalších, v nichž se jednalo o zásah do jiných osobnostních práv, a to zejména do práva na lidskou důstojnost. I. slovy způsobem, jak lze dosáhnout relativně spravedlivého vyčíslení výše relutární náhrady, je zohlednění částek přiznaných v jiných srovnatelných řízeních. Je zřejmé, že pokud zákon nestanoví alespoň rámcově částky pro odškodnění nemajetkové újmy, musí se každý soudce při rozhodování o určení její výše v každém konkrétním případě opírat alespoň o katuru vyšších soudů, a to zejména co se týká skutkově podobných věcí. G. má být rozhodování v těchto otázkách považováno účastníky za spravedlivé, nelze tyto částky přiznávat nahodile bez jejich porovnání s jinými případy. Je sice pravdou, že porovnáva případy, kdy se jednalo např. o zásahy v podobě zjevně nepravdivých článků v bulvárním tisku, jež svým dosahem (počet prodaných výtisků, internetové zveřejnění apod.) byly s to zasáhnout velmi citelným způsobem lidskou důstojnost poškozených, s případy úmrtí blízké osoby, je velmi obtížné. Na druhou stranu je však třeba zvažovat, do jaké míry lze reparovat tyto zásahy pouze vysokými peněžními částkami, neboť v těchto případech může dojít (a často i dochází) k částečné nápravě nemajetkové újmy již např. zveřejněnou omluvou, poskytnutím prostoru pro reakci na nepravdivý článek apod. P. způsoby však většinou při náhradě nemajetkové újmy, jež byla způsobena smrtí blízkého, dokonce dítěte, nepřicházejí v úvahu a jedinou možností tak bývá satisfakce v penězích. I z tohoto pohledu bylo žádoucí ke stanovení výše relutární náhrady přistupovat." M. súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých vyhovujúcich výrokoch zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a zrušil aj výrok o náhrade trov konania a poplatkovej povinnosti žalovaného.

XX. Žalobcovia sa po doručení rozsudku odvolacieho súdu písomne vyjadrili a označili rozsudok T. súdu v P. z XX.X.XXXX sp. zn. XXCo/XXX/XXXX, z XX.X.XXXX sp. zn. XXCo/XXX/XXXX a z XX.X.XXXX sp. zn. XXCo/XXX/XXXX, T. súdu v G. z XX.X.XXXX sp. zn. XCo/XX/XXXX a z XX.X.XXXX sp. zn. XXCo/XXX/XXXX. A., že priznaná náhrada nie je neprimeraná okolnostiam prípadu a zohľadňuje životnú úroveň, kde priemerná mzda od roku XXXX doposiaľ stúpla z XXX eur na XXXX eur. X. má XX rokov, nemá žiadne zdravotné problémy, ktoré by ho obmedzovali v zárobkovej činnosti, je preto schopný si peňažné prostriedky na zaplatenie žalovaných súm schopný zabezpečiť aj keď to bude pre neho predstavovať istú záťaž, ktorá však zodpovedá preventívnemu účelu náhrady nemajetkovej ujmy. G. označené rozsudky, prehľad priemernej mzdy a navrhli vypočuť žalovaného.

XX. Žalovaný sa k rozsudku odvolacieho súdu a ani vyjadreniu žalobcov nevyjadril písomne a ani na pojednávaní XX.XX.XXXX, na ktorom bol prítomný jeho právny zástupca a ani nežiadal od súdu, aby zabezpečil jeho prítomnosť na pojednávaní.

XX. Súd sa na pojednávaní podľa § 181 ods. X Q. určil, že v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu je preukázané, že k neoprávnenému zásahu prišlo, tento spôsobil ujmu na psychickom stave žalobcov, list žalovaného nie je primeranou satisfakciou a žalobcom patrí finančná náhrada, ktorej výška je sporná, ale v konaní neboli preukázané iné pomery žalovaného, okrem tých, že je vo výkone trestu, kde dosahuje minimálny príjem.

XX. Právny zástupca žalobcov na pojednávaní uviedol, že na podanej žalobe trvá a návrhy na doplnenie dokazovania nemal.

XX. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že trvá na námietkach v odvolaní, nepopiera, že došlo k vážnemu zásahu do osobnostných práv žalobcov, žalovanému je to ľúto, ale tento neoprávnený zásah nespôsobil a bude podávať žalobu na obnovu konania výšku nemajetkovej považuje za neprimeranú. L. aby súd žalobu zamietol alebo zaviazal žalovaného na zaplatenie nemajetkovej ujmy v nižšej výške. L. na doplnenie dokazovania nemal.

XX. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcov a žalovaného a vychádzal z listinných dôkazov, ktoré žalobcovia predložili a z pripojeného trestného spisu M. súdu L. sp. zn. XXT/XXX/XXXX z rozsudku, dovolania, uznesenia L. súdu SR, z rozsudku M. súdu L. sp. zn. XXC/XXX/XXXX a sp. zn. XXC/XX/XXXX a vykonal aktuálnu lustráciu v D. poisťovne a lustráciu v X. na žalovaného a za preukázané považoval nasledovné skutočnosti:

XX. Zo spisu M. súdu L. sp. zn. XXT/XXX/XXXX, že žalovaný napadol dovolaním právoplatný odsudzujúci rozsudok, pričom tvrdil, že osobné motorové vozidlo neviedol. L. súd D. republiky uznesením toto dovolanie odmietol, pretože dovolací dôvod nebol zjavne naplnený. Z rozsudku M. súdu L. sp. zn. XXC/XXX/XXXX, že rozsudok súdu, ktorým rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť poškodenému majetkovú škodu v súvislosti s konaním, ktoré mu je kladené za vinu nadobudol právoplatnosť, pretože ho žalovaný nenapadol odvolaním. Z rozsudku M. súdu L. sp. zn. XXC/XX/XXXX, že súd prvej inštancie rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť matke, otcovi a aj sestre po T. P. nemajetkovú ujmu každému XX XXX eur. O. nie je právoplatný, pretože žalovaný podal proti nemu odvolanie, o ktorom odvolací súd doposiaľ nerozhodol. Z lustrácie v X., že žalovaný je od X.X.XXXX do X.X.XXXX vo výkone trestu odňatia slobody. Z lustrácie v SP, že žalovaný je vo výkone trestu odňatia slobody pracovne zaradený a dosahuje vymeriavací základ vo výške približne XXX eur mesačne. X. uviedli, že neboli vo vzťahu hmotnej závislosti od ich syna. Z rozsudku T. súdu v P. z XX.X.XXXX sp. zn. XXCo/XXX/XXXX vyplýva, že za smrť dcéry a sestry pri dopravnej nehode zvýšil odvolací súd náhradu priznanú matke z XX XXX eur na XX XXX eur a sestre z XX XXX eur na XX XXX eur proti žalovanému, ktorý bol starobným dôchodcom s dôchodkom XXX eur mesačne a bránil sa tým, že bude pre neho likvidačná s odôvodnením, že žalovaná je aj poisťovňa. Z rozsudku T. súdu v P. z XX.X.XXXX sp. zn. XXCo/XXX/XXXX vyplýva, že za smrť dcéry, ktorá bola chodcom pri dopravnej nehode pod vplyvom alkoholu, pričom vodič z miesta dopravnej nehody ušiel, priznal súd prvej inštancie matke právoplatne náhradu XX XXX,XX eur a odvolací súd zvýšil náhradu otcovi na XXXXX,XX eur a sestre na XX XXX eur, pričom poisťovňa bola v pozícii intervenienta. Z rozsudku T. súdu v P. z XX.X.XXXX sp. zn. XXCo/XXX/XXXX vyplýva, že pri dopravnej nehode prišlo k trvalej invalidite. Z rozsudku T. súdu v G. z XX.X.XXXX sp. zn. XCo/XX/XXXX vyplýva, že pri dopravnej nehode prišlo k potratu žalobkyne. Z rozsudku T. súdu v G. a z XX.X.XXXX sp. zn. XXCo/XXX/XXXX vyplýva, že pri dopravnej nehode prišlo k usmrteniu otca a manžela.

XX. Podľa § X3 ods. 1 M. zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

XX. Podľa § XX ods. X M. zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

XX. Podľa § 13 ods. 3 M. zákonníka, výšku náhrady podľa odseku X určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

XX. Vzhľadom na právny názor odvolacieho súdu, ktorým je súd prvej inštancie viazaný, súd v ďalšom konaní vychádzal z toho, že k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcov prišlo protiprávnym konaním žalovaného a relutárna náhrada je primeraným prostriedkom náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá im týmto zásahom vznikla. D. pri určení výšky tejto náhrady skúmal na strane poškodených 1/ intenzitu vzťahu so zomrelým, 2/ ich a vek zomretého, 3/ otázku ich hmotnej závislosti na zomrelom, 4/ prípadné poskytnutie inej satisfakcie, na strane zodpovednej osoby 5/ jeho postoj, 6/ dopad udalostí do jeho duševnej sféry, 7/ jeho majetkové pomery, 8/ mieru zavinenia, resp. spolu zavinenia usmrtenej osoby a to aj s poukazom na nález Z. súdu V. republiky sp. zn. I ÚS/XXXX/XX, na ktorý poukázal aj odvolací súd. V konaní bolo preukázané, že vzájomný vzťah usmrteného C. a žalobcov, ktorí boli jeho rodičmi bol intenzívny, C. hoci mal XX rokov, žil s nimi v spoločnej domácnosti a aj s prihliadnutím na jeho povahové vlastnosti boli dôležitým prvkom v rodine a preto žalobcovia nesporne pociťujú jeho smrť úkorne, C. zomrel v mladom veku, krátko po dosiahnutí plnoletosti. X. žalobcom žiadnu inú satisfakciu neposkytol, naopak nestále spochybňuje svoju vinu, hoci zaplateniu majetkovej škody, žalovanej v nižšej výške sa nebránil. D. preto jeho tvrdenia v tomto smere považoval za účelové a tendenčné a za takúto satisfakciu preto nepovažoval ani jeho list. X. netvrdil a ani nepreukazoval, že by táto udalosť negatívne zasiahla do jeho duševnej sféry. X. netvrdil ani to, že by jeho majetkové pomery

boli negatívne a na preukázanie svojich majetkových pomerov až do skončenia dokazovania nepredložil a ani neoznačil žiadne dôkazy a to ani po vyjadrení predbežného právneho názoru súdu podľa § 181 ods. X Q.. D. preto považoval tieto skutočnosti za nesporné a žalobcom navrhnutý výsluch žalovaného preto na preukázanie nesporných tvrdení nevykonal. G. je však súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, v intenciách § 185 Q. nahliadnutím do verejných zoznamov zistil, že žalovaný je vo výkone trestu odňatia slobody, kde dosahuje minimálny príjem. P. zisteniami však nebolo preukázané, že by jeho majetkové pomery žalovaného boli také negatívne, aby toto kritérium nemal súd pri rozhodovaní o výške náhrady zohľadniť a preto ho zohľadnil. Čo sa týka posledného kritéria v konaní bolo preukázané, že žalovaný dopravnú nehodu, pri ktorej zomrel syn žalobcov zavinil, pričom viedol osobné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, po dopravnej nehode neposkytol zraneným žiadnu pomoc a syn žalobcov nehodu nezavinil. S výnimkou hmotnej závislosti žalobcov na ich synovi, boli teda v konaní preukázané všetky kritéria, na ktoré poukázal aj odvolací súd.

XX. X., v konaní s výnimkou tvrdení, ku ktorým už vyjadril záväzný právny názor odvolací súdu, namietal, iba že súd neporovnával výšku náhrady s inými rozhodnutiami súdov, ktoré však neoznačil a že mal pri určovaní výšky akceptovať určité kritériá, ktoré však rovnako bližšie neoznačil. X. prvý krát tieto námietky vzniesol až v odvolaní, hoci bol zo strany súdu X.X.XXXX poučený o tom, že procesnej obrany je povinný označiť včas, inak na ne súd nemusí prihliadať. Žalovaný do skončenia dokazovania žiadne iné rozhodnutia súdov neoznačil. G. je však súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, zohľadnil pri rozhodovaní rozhodnutia iných súdov v obdobných veciach. Z rozsudkov, ktoré označil žalobca sa týka obdobnej veci rozsudok T. súdu v P. z XX.X.XXXX sp. zn. XXCo/XXX/XXXX a takmer totožnej veci rozsudok XX.X.XXXX sp. zn. XXCo/XXX/XXXX. V oboch prípadoch súdy priznali pozostalým vyššie náhrady, ako súd v prvom rozsudku Y. v prvom prípade odvolací súd námietku žalovaného ohľadne jeho nemajetnosti nepovažoval za dôvodnú, pretože žalovanou bola aj poisťovňa, v druhom prípade poisťovňa vystupovala iba v pozícii intervenienta, pričom súd poukazuje aj rozsudok T. súdu v L. z XX.X.XXXX č.k.XXCo/XXX/XXXX-XXX podľa ktorého ani v tomto prípade nemusí tak byť. G. však má súd vedomosť aj o tom, že v konaní o nárokoch pozostalých po T. P., priznal súd, hoci doposiaľ neprávoplatným rozsudkom každému z rodičov náhradu XX XXX eur a pretože priznaná výška náhrady má byť v súlade s princípom proporcionality, rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť aj každému z rodičov po C. T. náhradu XX XXX eur a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. E. na výšku tejto náhrady súd podľa § 2X2 ods. 3 veta druhá Q. určil žalovanému dlhšiu lehotu na plnenie a to XX dní.

XX. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. X Q.. X. boli celkom úspešní čo do základu nároku a hoci neboli celkom úspešní čo do výšky, majú nárok na náhradu trov konania podľa § 255 ods. X Q. proti žalovanému v rozsahu XXX %. D. v tomto smere poukazuje aj na rozhodnutie Z. súdu SR IV. ÚS XX/XXXX-XX z XX.XX.XXXX, ktorý odmietol sťažnosť pre porušenie zákona rozhodnutím súdu, ktorý takto postupoval. X. neuviedol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § X57 Q., pre ktoré by súd žalobcom náhradu nemal priznať a ani ich súd nevzhliadol. O výške trov rozhodne vyšší súdny úradník podľa § XXX ods. X Q. po právoplatnosti tohto rozsudku, pričom bude vychádzať z priznanej sumy.

XX. Pretože súd žalobe vyhovel a pretože žalobcovia sú oslobodení od súdnych poplatkov, rozhodol súd podľa § 2 ods. 2 veta prvá zákona č. XX/XXXX Zb. o súdnych poplatkoch, že žalovaný je povinný zaplatiť D. republike prostredníctvom Okresného súdu Nitra súdny poplatok zo žaloby určený podľa položky 7b písm. a) sadzobníka tohto zákona XX eur a podľa položky 7b písm. b) sadzobníka tohto zákona 1800 eur t.j. 3 % zo sumy 60000 eur (2 x 30000 eur) spolu 1866 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti výroku I. až IV. tohto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.(§ 365 ods. 2 CSP) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.

Proti výroku V. tohto rozsudku nie je odvolanie prípustné (§ 355 odsek 2 CSP v spojení s § 357 CSP)